

Mijn week
heeft **14 dagen**

DEWIJKKRANT

nummer 71 - september 2018

HEREN VAN
DE BANK

DUURZAAMHEID
LEEFT IN DE WIJK

VERENIGING PROFESSOREN & BURGEMEESTERSWIJK

Jess

OLAV HOME

VINCENT SHEPPARD

CONFORM

Richmond ESTÉRIEURS

Papadatos about is right

BY-BOO

- Gratis interieuradvies
- Ervaren adviseurs
- Gratis voor de deur parkeren
- Heerlijke koffie en thee
- 2500 m² showroom vol **inspiratie!**

SINDS 1977

Bezoek onze website!

Colijn Interieur - Hoge Rijnwijk, hoek Verdamstraat 6 - Leiden
T (071) 514 24 21 - www.colijninterieur.nl

Ron Kwik Timmer- en onderhoudswerk

06 24 20 54 07 www.ronkwik.nl

INHOUDSOPGAVE

- 4** Interview met Erwin Mieremet
- 6** Zonnepanelen-beleid
- 9** Ja tegen Statushouders
- 10** Rubriek: Kunstenaar in de wijk
- 12** Rubriek: Boom in de buurt
- 15** Heren van de bank
- 19** Huiskamer-bridge ProfBurgWijk
- 19** Column voorzitter
- 20** Korte berichten
- 23** Guerilla gardeners gezocht!
- 24** Jong talent op de trombone
- 27** Rubriek: Architect
- 28** Vroeg opgestane intellectuelen
- 29** Rubriek: Vrijwilliger in de wijk
- 31** Rubriek: De Tuin
- 32** Rubriek: Binnen bij...
- 34** Je eigen Saartje
- 37** Gezocht: Safari liefhebbers!
- 38** Portretten van Het Zoete Land
- 40** De innige band tussen Leiden en Amerika
- 42** Rubriek: Ouderencontact
- 45** Werkgroep Duurzaam van start
- 46** Hoe ziet de toekomst van het Roomburgerpark eruit?
- 48** Update wijkdossiers
- 49** Wijkwijzer
- 51** Colofon
- 52** Fotorubriek: Wijk bij nacht

Monica
Wigman

hoofdredacteur

foto RobBeurseFotografie

Heerlijk thuiskomen

Deze zomer bracht ik een aantal weken door in de Verenigde Staten. Ik bezocht daar ook familie en dat bood mooi de kans om te ervaren hoe het is om te wonen in dit uitgestrekte land. Mijn neef in Texas sluit nooit zijn voordeur af. Iedereen kan zo binnenlopen. Op de vraag of hij zich dan niet druk maakt over inbrekers, antwoordde hij doodleuk: "Oh well, my neighbor Tom has a gun. So no."

Mijn andere neef woont in Montana in een gemoedelijk wijkje, waar de buurtbewoners zich vooral druk maken over de herten die om de haverklap in de tuin staan en de basten van de bomen knagen. Terwijl wij onze telefoons pakten om deze prachtieren te fotograferen, ervaren zij vooral de overlast. Ze noemen ze 'giant rats'. Naast schade aan bomen en planten, zijn ze een gevaar op de weg. Als je door de wijk reed, hoorde je steeds: 'Watch out: deer!' Het duurde even totdat we doorhadden dat ze ons geen 'schat' noemden... De vrouw van mijn neef is 'president' van de bewonersvereniging. Op dit moment heeft ze haar handen vol aan het bemiddelen bij een ruzie tussen twee burens over de plaatsing van een nieuw hek. De burens vinden het niet mooi.

Zo heeft iedere wijk zijn eigen problematiek. Waar mensen samenwonen verschillen meningen, standpunten en wensen. Ook in onze wijk kan het soms botsen, zoals over het park, nieuwbouw en zonnepanelen. Maar er wordt zeker ook geluisterd naar elkaar en dat is uiteindelijk het belangrijkste.

Het was in elk geval weer heerlijk thuiskomen in onze eigen, zonnige wijk. Zoals u kunt zien is de vormgeving van deze Wijkkrant weer een slagje anders dan vorige keer. Andere lettertypes, ander logo en andere indeling van pagina's. Ons streven is een rustig beeld en een moderne uitstraling. Ook heeft zich een aantal nieuwe redacteuren gemeld die verschillende artikelen hebben geschreven, hebben we nog een extra fotograaf in de geledingen en is er een nieuwe eindredacteur. Dankzij al deze vele helpende handen weer een mooi blad in uw bus. Veel leesplezier. □

Post- en krantenbezorger Erwin Mieremet vertelt

Erwin Mieremet (48), kranten- en postbezorger in onze wijk, gaat nooit op vakantie. Het verstoort immers zijn zeer gedisciplineerde dagritme, dat al om drie uur 's nachts begint. 'Vakantie stuurt meer in de war dan dat ik ervan uitrust. Na een lang weekend ben ik al een week bezig om weer in het ritme te komen, laat staan na drie weken vakantie!' Het verhaal van een aanpakker die houdt van zijn werk - en van deze wijk.

door Jan Dobbe

Mijn week heeft 14 dagen

Zes dagen per week verlaat Erwin om een uur of 3 's nachts zijn warme bed om bij het uitgiftedepot aan de Rooseveltstraat krantenbezorgers op weg te sturen met hun kranten. Daarna gaat hij zelf op pad om in onze wijk een hele serie ochtendkranten te bezorgen: 'Volkskrant, AD, Trouw, NRC Next, Financieel Dagblad, Nederlands Dagblad, Leidsch Dagblad, Telegraaf - ik breng ze allemaal rond.'

Weer naar bed

Om een uur of 7 's ochtends is hij thuis. 'Dan stap ik weer in bed en slaap tot een uur of 10, half 11. Ik zeg wel eens voor de gein: "Mijn week heeft veertien dagen", omdat ik de dagen in tweeën deel.' Tot de middag is hij vrij en doet wat dingen voor zichzelf - leest de sportpagina van het AD, doet boodschappen. Rond een uur of 1 's middags begint hij met zijn postronde door de Professorenwijk: 'Postbode werd ik een beetje bij toeval. In 2013 overleed mijn vader, die postbode was. Toen ik zijn werkkleding bij Post.nl inleverde, vroegen ze of ik zijn wijk over wilde nemen. Ik zei ja en kon gelijk beginnen!'

Handtekeningenactie

Erwin is niet altijd krantenbezorger

geweest. Geboren in Leiderdorp groeide hij vanaf de peuterleeftijd op in Leiden en woonde op een flink aantal verschillende plekken in de stad. Nu woont hij samen in een hofjeswoning in het centrum. Hij volgde een Leao-opleiding, werkte een aantal jaren als verkoper bij Bristol op de Langegracht en bij British Music Instruments (BMI) in Zoeterwoude. Erwin: 'In 1991 kwam ik in dienst bij het postagentschap aan de Heerenstraat. In 1998 stapte ik over naar het postagentschap in de Van het Hoffstraat. Daar heb ik vier jaar gewerkt, totdat het werd opgeheven.' Samen met zijn werkgevers Corrie en Patricia probeerde hij nog de opheffing tegen te houden met een handtekeningenactie die zelfs op TV West aandacht kreeg. Maar het mocht niet baten: 'Voor de winkel was dat slecht nieuws, want zo'n postagentschap trekt toch veel klanten. Die bleven daarna weg.' Vervolgens werkte Erwin nog twee jaar op het postagentschap aan de Heerenstraat, tot dat ook ophield te bestaan.

Sportschool

Sinds 2003 is hij krantenbezorger, toen nog een lucratieve bezigheid:

'De eerste vijf jaar beheerde ik het krantuitgiftedepot aan de Maresingel en deed daarnaast mijn diverse krantenwijken. Dat verdiende heel goed. Maar toen het depot werd opgeheven was dat een flinke dreun en daalde mijn inkomen fors. Het aantal krantenabonnees loopt steeds verder terug dus wordt het er ook niet beter op. Dat ik met de Kerst een leuke tip krijg van mijn abonnees is heel erg welkom. Daar moet ik het toch wel van hebben - het is mijn kerstgratificatie!' Het leuke aan dit werk vindt Erwin de vrijheid: 'Niemand kijkt je op je vingers, je weet wat je moet doen. Je bent eigen baas. En het is heel sportief, ik ben de hele dag in beweging. Fietsen, lopen, bukken. Ik hoef echt niet naar de sportschool.' Maar het leukste vindt hij toch wel het contact met de mensen: 'Je wordt overal gegroet, mensen maken een praatje.' De meeste contacten heeft Erwin als hij de avondkrant NRC loopt in een oplage van 170 stuks ('op zaterdag over de 300 voor de weekendabonnees'). 's Middags is de rest van de wereld ook wakker en is de kans op een ontmoeting groter dan in de (zeer) vroege ochtend.

Kat in de bak

Natuurlijk maakt hij leuke en gekke dingen mee: 'De sleutel in de deur laten zitten, dat zie ik bijna elke week wel ergens. Erg riskant, je kunt zo naar binnen lopen. Ik gooi ze niet in de bus, want misschien is de bewoner alleen maar even een ommetje maken. Ik bel dan toch maar even aan om de mensen te waarschuwen.'

En dan het verhaal van een eigenwijze kat die 's ochtends in de krat voorop zijn fiets sprong en er niet meer uit wilde. 'Hij wilde er niet uit – hij zat er prinsheerlijk. Hij reed de hele verdere ronde door de wijk mee.'

Toen ik terugreed naar de plek waar hij erin sprong, wilde hij er nog niet uit. Toen heb ik hem er maar uitgetild!

En die keer dat hij de NRC in een krappe brievenbus deed met een klein tikje na – zoals altijd – en er een schaterlach opklonk vanachter de deur. Even later ging de deur open en kwam de vrouw des huizes met tranen in haar ogen van het lachen naar buiten. Erwin: 'Haar man was achter de deur een band aan het plakken en had de krant met een vaart tegen zijn hoofd aan gekregen. Gelukkig kon ook hij er hard om lachen!'

NRC in chocola

Erwin is zeer opgetogen over onze wijk: 'Het is er echt leuk, met zo veel aardige en betrokken mensen.' Zoals de mensen op een adres in de De Meij van Streefkerkstraat. Vaste prik krijgt hij van hen op 5 december een sinterklaascadeau. Erwin: 'Haha, het zijn altijd de drie chocoladeletters "NRC" en een mooi persoonlijk gedicht. Dat is toch fantastisch? Ik kijk er ieder jaar weer naar uit!' □

'Ik ben de hele dag in beweging. Fietsen, lopen, bukken. Ik hoef echt niet naar de sportschool'

door Monica Wigman

Het was kort geleden nog in het nieuws: koning Willem Alexander was zeer teleurgesteld dat hij geen zonnepanelen op het dak van zijn paleis mocht plaatsen. Vanuit de rijksdienst is bepaald dat er geen zichtbare wijzigingen mogen aangebracht worden op een monument. Willem-Lex heeft aangekondigd dat hij het hier niet bij laat.

wonen. Dat lijkt soms minder goed mogelijk in een wijk als de onze.

Rients Anne Slotema is senior adviseur Monumenten bij Erfgoed Leiden en ook projectleider duurzame monumentenzorg: 'Mensen denken wel eens dat Erfgoed Leiden alleen de taak heeft koste wat het kost alle monumenten te behouden, maar mijn taak is heel specifiek om te kijken naar hoe we historische panden en ook monumenten duurzamer kunnen maken. En duurzaamheid heeft dan niet alleen betrekking op het behoud van het monument, maar ook op het gebruik. Wij kijken bijvoorbeeld naar hoe je een oudere woning het beste kunt isoleren, rekening houdend met de bouwwijze van toen. Je kunt je voorstellen dat moderne isolatiemethodes niet altijd geschikt zijn. Zo komt het wel voor dat na isolatie een heel historisch dak verrot en moet worden vervangen omdat er geen rekening is gehouden met de eigenschappen van het oude pand.' 'Eigenlijk moet je onderscheid maken tussen drie zaken. Als het gaat om historische panden, dan mag je feitelijk doen wat je wilt, binnen de landelijke vergunningsregels. Maar we adviseren wel om

behouden en over te geven aan volgende generaties niet strijdig met het streven om de aarde als geheel te behouden en door te geven aan de volgende generaties? 'Absoluut niet naar mijn mening. Je moet soms alleen wat verder zoeken dan voor de hand ligt. Er zijn altijd veel meer mogelijkheden dan je denkt. Je kunt bij huizen in een wijk met beschermd stadsgezicht prima glasisolatie toepassen. Triple glas zelfs. Zolang de kozijnen aan de buitenkant maar het kenmerkende profiel blijven houden, kun je aan de binnenkant alles aan passen. In een monument is dat lastiger, maar dan zijn er nog steeds andere mogelijkheden. Er is zelfs een monument op de Middelstegracht dat een A-label heeft qua energie: puur dankzij goede isolatie en het gebruik van een warmtepomp.'

'Bovendien gaan de ontwikkelingen nu zo ongelooflijk snel, ze zijn bijna niet bij te houden. Waar we nu investeren in zonnepanelen, is dat over een paar jaar misschien wel helemaal niet meer nodig. Dan kun je hetzelfde effect bereiken met een speciaal folie over het glas. Feitelijk

Ook de koning mag geen zonnepanelen op zijn dak

Ook in onze wijk is soms onbegrip over het beleid van de gemeente als het gaat om het aanpassen van (historische) woningen om deze duurzamer te maken. Denk aan het aanbrengen van zonnepanelen, het isoleren van de woning en het aanbrengen van dubbel glas. Niet alleen staan er veel historische woningen (woningen van voor 1950) en monumenten in onze wijk, de wijk als geheel is ook aangemerkt als 'beschermd stadsgezicht'. Dat wil zeggen dat het uiterlijk van de woningen niet ingrijpend gewijzigd mag worden. Tegelijkertijd heeft iedereen de opgave om duurzamer te leven en te

goed te onderzoeken wat wel en niet kan in het pand. Als het gaat om de regels van 'beschermd stadsgezicht' dan kijkt de gemeente puur naar de buitenkant: blijft de historische uitstraling behouden? Binnen en aan de achtergevel mag je dan ook (bijna) alles doen wat je wilt. Gaat het om een monument dan geldt dat zowel het beeld van het pand als het materiaal en de binnenzijde behouden moeten blijven en dan moet je misschien wat langer zoeken naar wat wel mogelijk is.'

Maar is dan het streven om de historische waarde van huizen te

kan dat nu al, maar het rendement moet alleen nog behoorlijk omhoog om het een goede investering te maken voor het gemiddelde woonhuis. Bij gebruik van een zonneboiler komen er buizen onder je dakpannen: zie je niets van. Kun je vergunningsvrij doen. De warmtepompen worden ook steeds beter. Maken ze nu nog veel geluid en zijn ze niet even effectief, je ziet nu nieuwe varianten komen die steeds beter presteren. Dat biedt echt hoop voor de toekomst.'

Maar zonnepanelen mogen nog steeds niet? 'Zeker wel, maar alleen

aan de achterkant van het huis. Dat kun je een beperking vinden, maar als je nu kijkt naar op hoeveel achterdaken er zonnepanelen liggen in de Profburgwijk, dan valt dat nog best tegen. Dat kan nog veel meer. Bijvoorbeeld op de Uhlenbeckkade, net buiten de zuidelijke schil, is een rijtje huizen dat wel zonnepanelen aan de voorkant heeft. Daar krijgen we bij Erfgoed Leiden veel vragen over. Dat vinden mensen niet mooi. Wil je ze ook niet op de achterkant van je huis, dan kun je ook nog gebruik maken van de mogelijkheid om ergens in Leiden ruimte te vragen op een plat dak. Dit gaat via de postcoderoos regeling. Daar komen dan jouw zonnepanelen op en de opbrengst is ook voor jou. Dat vinden eigenaren die hun dak beschikbaar stellen nu nog een beetje eng, omdat je niet weet wat het betekent bij verkoop van het pand, of bij schade en onderhoud, maar je ziet nu toch dat dit steeds meer gebeurt. Veel van deze zorgen kunnen worden weggenomen door een coöperatie zoals 'Zon op Leiden' die dit allemaal voor de eigenaren regelt.'

Maar dat beschermd stadsgezicht: in onze wijk is er zeker een aantal panden die helemaal niet historisch zijn. Waarom gelden daar dezelfde regels voor? Zijn jullie wel flexibel? 'In de praktijk gaan we daar toch echt wel anders mee om hoor. We toetsen de aanvraag wel altijd bij de welstandscommissie, maar voor dat soort panden is natuurlijk helemaal niet van toepassing dat je het historisch aanzicht wilt bewaren. Wat me opvalt, is dat veel mensen zelf al denken 'het mag toch niet', maar dat ze het niet komen vragen. Dat is jammer. Er mag veel meer dan je denkt.'

Maar hoe kan ik dan weten wat er kan? De site van de gemeente is niet zo eenvoudig te begrijpen. 'Je kunt een adviseur vragen langs te komen, dat doen we kosteloos, via de Gagoed campagne. Maar je kunt ook bellen met het servicepunt bouwen en wonen van de gemeente. Of met ons.'

Is Leiden eigenlijk strenger dan andere gemeenten? We zitten een beetje in de middenmoot. Sommige gemeenten laten het helemaal vrij, dat doen we niet. Wel zijn we bijvoorbeeld minder streng dan de rijksdienst: die stelt dat je nooit dubbelglas in een monument mag plaatsen. Dat doen wij wel. Zelfs veel prominente rijksmonumenten aan het

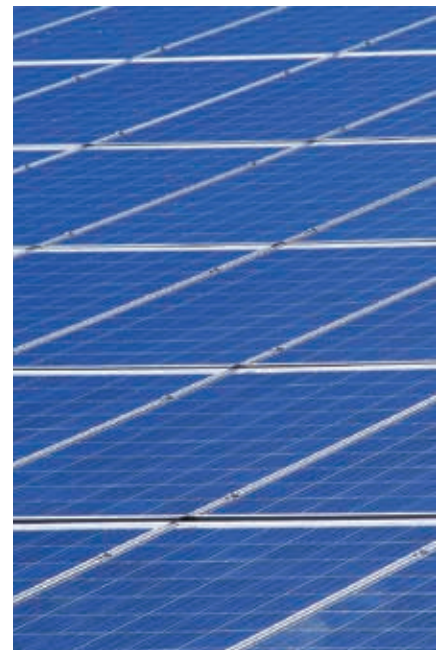
Rapenburg hebben dubbel glas!'

'Maar we zien natuurlijk ook dingen die beter kunnen. Beter moeten. Zo is er een absurde situatie dat je oude, lelijke zonnepanelen niet mag vervangen door modernere, rendabelere en mooiere zonnepanelen. Omdat het moet blijven zoals het is.... Ik snap heel goed dat mensen dat bizar vinden. Dat vinden wij ook. Maar er zit een ongewenst juridisch obstakel in de weg, daar kunnen we als Erfgoed ook niets aan doen. Gelukkig heeft de gemeenteraad gezegd dat ze dit ook echt anders willen. Maar daarvoor moet er een nieuwe welstandsnota opgesteld worden. Alles bij elkaar is dat toch wel een bureaucratische molen, die langer duurt dan we willen, maar ik hoop dat de gemeenteraad het nu snel oppakt!'

De professoren- en burgemeesterswijk staat pas in 2035 in de agenda om van het gas te worden losgekoppeld. Dat duurt nog best lang. Tegelijkertijd zullen de komende jaren de kosten van fossiele brandstoffen enorm stijgen en komt er subsidie en korting op nieuwe manieren van verwarmen. Dat gaat onze wijkgenoten dus wel geld kosten. 'Ja, dat klopt. Om die reden is het ook verstandig om nu al te investeren om het energiegebruik omlaag te brengen. Met het beter isoleren, kierdichting en het toepassen van lage-temperatuur radiatoren en bijvoorbeeld vloerverwarming, gaat het gasgebruik flink omlaag. Hiermee ben je ook goed voorbereid om in de toekomst de woning aan te sluiten op een warmtenet, een warmtepomp of een andere nieuwe manier van verwarmen.'

Wat adviseer je bewoners van historische panden en monumenten? 'Ga op zoek naar wat er wel kan, en kijk vooral ook naar wat je samen kunt doen. Als je de handen ineenslaat met je burens, dan zijn er vaak goedkopere- en effectievere oplossingen te vinden dan als je het alleen doet. Er kan meer dan je denkt!'

Beetje sneu voor Willem-Alexander dat hij geen burens heeft...

MEER WETEN:

WWW.ZONOPLEIDEN.NL:
VOOR JOUW ZONNEPANELEN
OP ANDERE DAKEN DAN JE
EIGEN DAK EN INFORMATIE
OVER DE POSTCODEROOS
REGLING

[WWW.ERFGOEDLEIDEN.NL/
DOURZAAM](http://WWW.ERFGOEDLEIDEN.NL/DOURZAAM)

SERVICEPUNT WONEN
VAN DE GEMEENTE
(WWW.LEIDEN.NL OF BEL 1407)

[WWW.
DEGROENEMENUKAART.NL/
LEIDEN](http://WWW.DEGROENEMENUKAART.NL/LEIDEN)

WWW.GAGOED.NL

06 - 546 922 87

huber
bouw & installatie
glas in lood

- ↳ Kleine en grote verbouwingen
- ↳ Onderhoud en renovatie
- ↳ Loodgieters- en dakwerk
- ↳ Glas in lood

huberbouw.nl ↳ huber-glasinlood
E-mail: info@huberbouw.nl ↳ Rooseveltstraat 6 J ↳ Leiden

**Kinderfysiotherapie
Professorenwijk**
Franchimontlaan 45
2313RX Leiden

Voor zuigelingen, peuters
en schoolgaande jeugd met motorische
problemen en aandoeningen.

Een afwijkende ontwikkeling kan belemmerend
werken op de motorische en/of
sociale ontwikkeling van het kind.

Kijk voor meer informatie op onze website.

Tel: 071-8884113
of maak een afspraak op
www.kftleiden.nl

TAXI?

Dienstbaar,
servicegericht,
transparant en
vertrouwd

www.eltax.taxi **ELTAX**
071 - 521 21 44

**De wijkmakelaar van de Professoren-,
Burgemeesterswijk en Rijndijkbuurt.**

gijsdekok@remax.nl
06-30034949
071- 5162372
www.remax.nl/gijsdekok

Een extra buurman en buurvrouw voor statushouders, dat zijn Gerine Kraan en Maarten Stoffers. Ze zijn mentor bij JAS: 'Ja tegen Statushouders'. Samen begeleiden ze een Syrisch gezin, Ali en Shamsa met hun drie kinderen. Het gezin is gevlucht uit Syrië. Nadat ze in verschillende asielzoekerscentra in Nederland hebben gezeten, zijn ze naar Leiden gekomen. Hier hebben ze nu hun eigen huis, in de Merenwijk.

'Ik wilde graag iets doen naast mijn werk en hobby's,' vertelt Gerine. 'Iets bij Amnesty International, bijvoorbeeld. Ik ben gaan zoeken, en via Vluchtelingenwerk ben ik uiteindelijk bij JAS terecht gekomen. Ik zag dat ze mentoren zochten, en samen met Maarten ben ik naar een intakegesprek geweest. Na de intake besloten we dat we dit wilden doen. We konden onze voorkeuren aangeven, of we een heel gezin wilden steunen, of een alleenstaande, man of vrouw, noem maar op. Nadat het twee keer niet goed matchte, troffen we Ali en Shamsa. En dat was raak.'

We zijn eigenlijk een extra buurman

'Het is de bedoeling dat we zo'n twee uur per week besteden aan ons mentorschap,' zegt ze verder. 'Elke vrijdag gaan we naar Ali en Shamsa toe. Soms gaat een van ons alleen, meestal gaan we samen. We praten met ze, maar we bekijken bijvoorbeeld ook de post. Het is voor ons soms al moeilijk om zo'n brief te begrijpen, laat staan voor Syrische vluchtelingen.' Maarten: 'We zijn eigenlijk een extra buurman. Iemand die een oogje in het zeil houdt, een luisterend oor biedt en helpt waar dat kan.' 'En dat maakt dat ik me heel nuttig voel,' vult Gerine aan. 'Soms lijkt het alsof je op zo'n vrijdag niets gedaan hebt, maar je weet dat alle beetjes helpen.'

Leren over een andere- en je eigen cultuur

Maarten en Gerine leggen uit dat je in ieder geval voor een half jaar mentor blijft. Daarna mag je altijd langer blijven. Ook woon je themabijeenkomsten bij,

JA tegen Statushouders

foto Rob Oudshoorn

Het zet je aan het denken

die een keer in de zes weken plaatsvinden. Die thema-avonden gaan bijvoorbeeld over culturele verschillen. 'Daar leer ik heel veel van,' vertelt Gerine. 'Dan snap ik opeens waarom die mensen doen wat ze doen. De ramen zitten bijvoorbeeld potdicht bij Ali en Shamsa. Dat lijkt heel gesloten, maar het is juist om de zon buiten te houden, zodat het binnen koel blijft. Het lijkt een vesting, maar dat is het niet, want we kunnen altijd binnenkomen bij Ali en Shamsa, dag en nacht. "Mijn huis is jouw huis", zeggen ze. Dat is bij ons toch echt anders. We kunnen bij elkaar binnen kijken, maar spontaan bij elkaar op visite gaan vinden wij Nederlanders eigenlijk minder vanzelfsprekend. Wij maken liever een afspraak.'

Geld voor de 'hoer'

'Het is soms ook frustrerend om te doen,' vertellen Gerine en Maarten. 'Omdat we elkaar niet altijd goed begrijpen. Er is zo'n enorme taalbarrière. Maar soms levert het ook komische momenten op. Zo vertelde de vader van het gezin dat hij elke maand geld nodig had voor de 'hoer'. Wij wisten niet wat we hoorden. Wat bleek: hij had geld nodig voor de huur.'

'Maar ondanks alle frustraties, is het vooral erg mooi om te doen,' zegt Maarten. 'Het is net alsof je leeft in een andere cultuur, en dat gewoon in je eigen stad Leiden. We hebben wel eens bij ze gegeten, en dat was toch lekker!

Bovendien zet het me enorm aan het denken over mijn eigen cultuur. Wat zijn onze gewoontes, hoe gaan wij met dingen om? En wat is goed en wat is fout? Dit mentorschap is toch vooral een enorme verrijking.'

Zelf mentor worden?

JAS kan nog steeds mentoren gebruiken. Er zijn nog zo'n veertig mentoren nodig. Wil je ook een steentje bijdragen? Kijk dan op www.jongerenop-dearbeidsmarkt.nl. Om je aan te melden kun je contact opnemen met Tim van Dijk, projectmedewerker: t.van.dijk@leiden.nl, of 071 - 516 46 37

Wil je meer weten over het mentorschap en eens bespreken of het iets voor jou zou zijn? Maarten en Gerine vertellen er graag meer over: 071 5663005 of 06 50944291.

door Marijke Boter

door Nynke Smits

Wie over de Caesarbrug de wijk uit fietst en de A4 oversteekt, belandt op industrieterrein Grote Polder. Daar heeft onze wijkbewoonster en beeldhouwster Janine Melai (1954) haar atelier. Met op de achtergrond het gestage getik van beitel op steen – er is een getalenteerde leerling aan het werk – voeren we een geanimeerd gesprek.

Meditatief werk

De houten tafel waaraan wij zitten is bezaaid met boeken en knipsels: tekenen van een geestelijke voorbereiding die vaak aan het fysieke werk voorafgaat. In de ruimte om ons heen zie ik verschillende soorten en kleuren natuursteen: donkergrijze Belgische en Ierse hardsteen (zo leer ik), gehakt in abstracte vormen, spiegelglad gepolijst of ruw bewerkt, zandkleurige kalksteen en daarvan gemaakt (denk ik te zien) een prehistorisch ogend wezen, dat zich als een kolossale puzzel op de betonnen vloer heeft uitgestrekt. Op een onder het gewicht doorbuigend karretje een blok rode travertin. Vol ontzag spreekt Janine over steen: “Steen is sporen in de tijd. Steen is oud. Steen heeft veel te zeggen waar wij niet bij kunnen.”

Het volgende wat ik leer is dat beeldhouwen geen timmeren op steen is. Leren hakken vereist rust. “Het is meditatief werk, het is slow art.” Een weldaad voor een kunstenaar die ‘niets heeft met de

haast van deze wereld.’ Wat we zien is abstract. Maar dat is het resultaat van een lang proces.

Verbonden aan Leiden

Janine groeide op aan de Burggravenlaan en in de Moddermanstraat en herinnert zich haar middelbare schooljaren aan het Louise de Coligny als een leuke tijd. Het waren de jaren zeventig: overal werd volop geëxperimenteerd. Haar ouders voedden haar op met het motto: ‘Je kunt worden wat je wilt!’

Janine Melai:

‘Steen is sp

Ze heeft het bloed van schilders en toneelspelers in de aderen. Maar vooral Leids bloed. Een reden om de Rietveld Academie in Amsterdam niet af te maken, was dat ze haar geboortestad te zeer miste. Dus naar de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Afstudeerrichting grafisch ontwerp. Melai runde jarenlang een grafisch ontwerp bureau, totdat ze ontdekte dat het ondernemerschap niet echt haar ding was. En het was ook niets voor haar om niet ‘in haar authenticiteit te zitten’, zoals een vriend het verwoordde.

Jouw handen staan naar steen

Terug naar de kunst, dus. Eerst klassiek aandoende portretten. Maar terwijl Janine zat te boetseren merkte haar Tsjechische lerares op: “jouw handen staan naar steen.” Janine ontdekte dat zij wil vastleggen wat mensen drijft. Ze ‘houdt net zoveel van mensen als van beeldhouwen’. En ze voelt zich betrokken bij de wereld. Een groep vierkante pilaren (wit, rood en zwart) met verschillend afgewerkte kubussen op de top (gladde zwartsteen, aan elkaar genaaide stenen vlakken, perspex gevuld met haksel)

drukken ‘de maakbare samenleving’ uit. Een ruw gehakte ovaal vorm met een gepolijst strookje overdwars? “Belachelijk, dat Boerkaverbod!” zegt Janine. Een vierkante mat gepolijste steen met een Koreaanse gedicht over de liefde. Gevonden in een bundeltje van moeder.

Wankel evenwicht

‘Wankel evenwicht’ is een thema dat de kunstenaar fascineert. Een voorbeeld hiervan is te vinden op de binnenplaats van Ars Aemula Naturae: een balanceerende stapeling van stenen elementen, belegd met lichtdoorlatend perspex. Binnenkort zal een ontwerp van Janine Melai te bewonderen zijn in het Terweepark achter het station in Leiden: een monument – dit keer in staal! – voor Ramses Shaffy, die een aantal jaren bij een pleeggezin in Leiden woonde.

Zo is het oké

‘In deze gekke wereld die alle kanten op piekt’, is Melai steeds meer toegegroeid

naar abstractie, naar eenvoud. Jongeren die een tussenjaar nemen: ze juicht het toe. “Je moet ontdekken waar je talenten liggen, waar je liefde. Maar je moet er ook voor knokken, je moet het zelf kneden. Niks ligt er als volmaakt passende mal op jou te wachten. Het leven is een zoektocht naar ‘dit ben ik, hier voel ik me vertrouwd mee’. Meestal ben je al 50+ voordat je denkt: zo is het oké.”

Ik laat mijn blikken nog eens door de werkplaats dwalen. De kunstenaar en haar werken: het evenwicht lijkt hier niet langer wankel. Hier voelt alles zeer oké. □

foto's RobBeurseFotografie

oren in de tijd'

Bent u beeldend kunstenaar of kent u een kunstenaar in onze wijk neem dan alstublieft contact op met: redactie@profburgwijk.nl of 06 - 511 637 80

FÉGEBOOM, FIJGEBOOM,
FIJGHE, GEWONE VIJGE(N)
BOOM, VAAIGEBOOM,
VÊGELEIR, VIJG, VIJGBOEËM,
VIJGEBOOM, VIJGELEER,
VYGHBOOM, VYGHE

Veelbeschreven vijgenboom

De vijgenboom (*Ficus carica* (L.) behoort ongetwijfeld tot de bomen waarover het meeste is geschreven. Het is een door veel mensen geliefde, gewaardeerde en gebruikte soort. Mede daarom heeft hij heel veel verschillende namen gekregen. De hierboven genoemde (zie De Cleene, M. & M.C. Lejeune, 2000 [Compendium van rituele planten] zijn slechts een selectie daarvan.

Herkomst

Het Nederlandse klimaat was tot voor kort redelijk ongeschikt voor de vijgenboom, want hij is vorstgevoelig. Tegenwoordig, nu het warmer wordt en er nauwelijks nog strenge winters zijn, kan hij hier goed overleven. Het is dus geen wonder dat er een vijgenboom in onze wijk te zien is, namelijk vanaf De Laat de Kanterstraat in de achtertuin van de Wasstraat 8.

De oorsprong van deze boom ligt in Westelijk Azië. De Romeinse geleerde Gaius Plinius Secundus maior (23-79 na Chr.) – hij wordt ook wel de oudere

genoemd – beschreef de wereld in *Naturalis historia*. Plinius schreef de volgende woorden: “Nu zullen we bomen behandelen die pas sinds Alexander de Grote (356-323 v. Chr.), die dat deel van de wereld [India] heeft ontsloten, onze verbazing wekken”. Tot die bomen behoorde de vijgenboom. Heeft Plinius niet geweten dat 3000 jaar voor Christus de Egyptenaren deze boom als een geschenk van God beschouwden en er van aten? In J. Brosse, 2000. Larouse des Arbres). In 1508 kwam een schip met aan boord citroenen, oranjeappelen, vijgen en rozijnen de haven van Antwerpen binnen. Het schip kon zijn lading niet kwijt omdat men dacht dat de vruchten ongezond en giftig waren. De toenmalige schout van Antwerpen bevorderde de verspreiding van die vruchten (De Cleene & Lejeune). Was dat de eerste keer dat in het Westen vijgen werden gegeten? Zouden de Romeinen, die onder andere in Leiden gelegerd waren, geen vijgen bij zich hebben gehad?

De Engelse kardinaal Reginald Pole (1500-1558) heeft de vijgenboom in Engeland geïntroduceerd (More, D. & JK. White, 2003. Cassell's trees of Britain and Northern Europe). Pole was een neef van Hendrik VIII (1491-1547). Hij bezocht Rome en zal daar wel vijgen hebben gegeten, en daarom een boompje (of zaden) mee ‘naar huis’ hebben

genomen. Uiteindelijk kwam de Vijgenboom ook naar onze wijk en is hij nu vanaf De Laat de Kanterstraat te zien in de achtertuin van de Wasstraat 8.

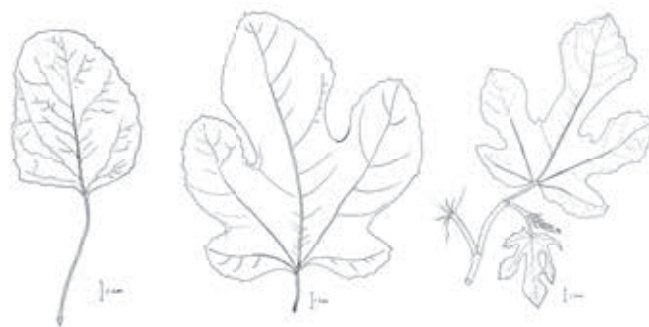
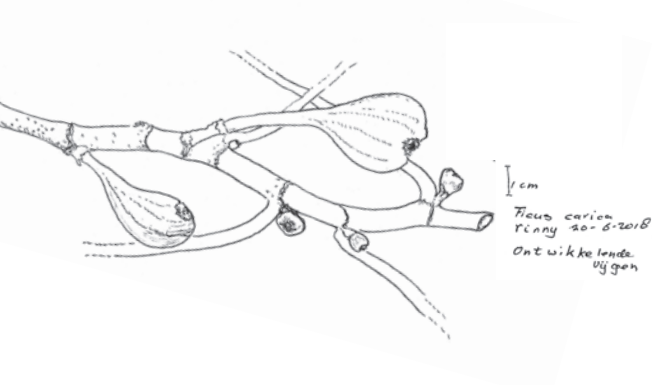
Kenmerken

Carolus Linnaeus (1707-1778) kende hem de naam *Fiscus carica* toe. Zowel *Ficus* als *carica* komen van oude Latijnse namen voor zowel de boom als de vrucht (Backer, C.A., 2000. Verklarend woordenboek van wetenschappelijke plantennamen). De boom hoort thuis in de familie van de Moraceae, dat is de familie van de moerbeiboom. De wilde *F. carica* kan zo'n tien meter hoog worden. Het geslacht *Ficus* bevat meer dan 750 soorten. Die bomen zijn soms heel oud en hoog, hebben omvangrijke stammen en vormen soms omvangrijke wortelstelsels die heel diep de grond in gaan. In steden woekeren die wortels soms langs stadsmuren naar beneden. Andere soorten hebben een vlechtwerk als stam of bezitten forse luchtwortels. Die eigenschappen zien we hier niet terug bij onze vijgenboom. *F. carica* is struikvormig en helt soms over. De bast is glad, metaalachtig en krijgt, als de boom ouder wordt, een donkergrijs patroon. De bladeren van *F. carica* zijn in principe handvormig met dikke ‘vingers’. Echter, ze wijken ook vaak af, worden smal of ontbreken. Die afwijkingen kunnen aan één en dezelfde

door Rinny E. Kooi

“Een gezonde mens die vijgen eet, wordt onstandvastig, genotzuchtig en wellustig”
Hildegard von Bingen (1098-1179)

Variatie van bladeren.

boom voorkomen. De vijgenboom kan wel driemaal per jaar vruchten leveren. Van de eerste reeks vruchten zitten de knoppen reeds voor de winter aan de twijgen. Zij vormen soms rijpe vijgen maar ze bevriezen ook vaak. De tweede reeks levert soms ook vijgen op. De derde reeks komt bij ons niet tot ontwikkeling.

Bloemetjes, vijgen en vijgenwespen

De bloemetjes van de vijgenboom worden bevrucht door vijgenwespen. De diverse *Ficus*-soorten hebben ieder een relatie met een eigen soort wesp. De één kan niet zonder de ander. Vijgenwespen zijn verantwoordelijk voor de bevruchting van de eigen soort boom. Tegelijk is die wesp voor de eigen voortplanting afhankelijk van de eigen soort vijgenboom. Dit hele proces is een voorbeeld van co-evolutie. Als de één -de vijgenboom- een beetje verandert, moet de ander -de wesp- dat ook doen, of omgekeerd. Opmerkelijk is dat er in Nederland geen vijgenwespen voorkomen. De vijgenbomen die hier groeien hebben een verandering ondergaan. Zij produceren vijgen zonder dat er een bevruchting plaatsvindt. Het bevruchttingsproces van de boom en de wesp is heel bijzonder. P. Thomas, 2000 beschreef dit proces in *'Trees: Their natural history*. De boom vormt een bloemetje waarvan de bloembodem (die zit vast aan de twijg) uitgroeit en aan de bovenzijde sluit. Daarbinnen worden dichtbij die sluiting meeldraden gevormd, het vruchtbeginsel zit op enige afstand. Een vrouwtjeswesp gaat via een minimaal gaatje (daar waar de vrucht **niet** is vastgehecht aan de boom) naar binnen en verlies

dan haar vleugels. Terwijl ze rondkruipt in de vijg om eieren te leggen, brengt zij stuifmeel over op de stampers in de vijg. De vruchtbeginsels die ver van de uitgang zijn vormen de zaden. Op de vruchtbeginsels dichtbij de tunnel legt het vrouwtje haar eieren en sterft. Die vruchtbeginsels worden voedsel voor de larven. Na verloop van tijd komen de eieren uit, ontwikkelen de larven zich en gaan zij verpoppen. Uit de poppen komen als eerste ongevleugelde mannelijke wespjes te voorschijn. Die mannetjes verlaten de vijg niet en wachten op de gevleugelde vrouwtjes om hen te bevruchten. Vervolgens boren die mannetjes een tunneltje naar buiten. Buiten de vijg sterven ze. Door de tunnel komt CO₂ naar binnen. Dat stimuleert het rijpen van het stuifmeel en de vrouwelijke wespen om naar buiten te gaan. Stuifmeel gaat dan plakken op het lichaam van de vrouwtjes die door het tunneltje op reis gaan naar een volgende vijg. De CO₂ maakt ook dat de vijg rijpt. Inwendig zitten dan heel veel zaadjes en aan de buitenzijde verandert de groene kleur in paars/zwart.

Mythologie en andere verhalen

Toen gingen hun beiden [Adam en Eva] de ogen open en merkten de dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lendenschorten van (Genesis 3 vs 7, Nieuwe Bijbelvertaling). Deze Bijbeltekst over Adam en Eva in het Paradijs is bij heel veel mensen bekend. Volgens De Cleene & Lejeune wordt ook de vijgenboom beschouwd als de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad. Dit is een voorbeeld van de vijgenboom in de religie. Ook in andere godsdiensten wordt veel aandacht besteed

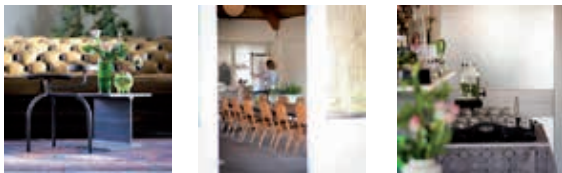
aan deze soort. Hij komt voor in veel rituelen, mythologie, devotie, geschiedschrijving, literatuur, poëzie, sprookjes etc. en wordt afgebeeld in houtsnijwerk, schilderijen en andere kunstvoorwerpen. Mensen gebruiken het hout voor gebruiksvoorwerpen, en de vruchten voor geneesmiddelen, voor voedsel en voor dranken. Het genot van het voedselgebruik en het effect daarvan beschrijft Von Bingen. Het is bijna niet te beschrijven wat men zoal met deze boom heeft gedaan. Moge de vijgenboom in onze wijk een kruimeltje toevoegen aan het genieten van deze soort! □

Doordat de boom, die in de tuin staat, tegen het huis dreigde te vallen is hij ondersteund. Inzet: de top van de boom is te zien vanaf de Laatste Kanterstraat.

trainingen en workshops

De tuin van de smid ligt in het prachtige polderpark Cronesteijn. Rondom het park is ruim voldoende parkeergelegenheid. Voor meer informatie en prijzen kijk op www.detuinvandesmid.nl. Voor uw persoonlijke offerte mail naar info@detuinvandesmid.nl

Fysiotherapie?

In Leiden al ruim 35 jaar specialist in beweging van het menselijk lichaam.

- ervaren therapeuten
- persoonlijke aandacht
- direct geholpen

Perzikweg 9a, 2321 DG Leiden

071-5124788 - www.fysiotherapievandersalm.nl

zuiders apotheek

Het recept voor advies en medicatie

Lammenschansweg 15B • 2313 DH Leiden
Tel. 071-512 35 53 • www.zuidersapotheekleiden.nl

BMS
Netwerk Notarissen

Notarissen

mr. R.H. Breedveld
mr. E.J. Moolenaar
mr. M. Schwarze

> Alle rechtsgebieden

> Combinatievoordeel bij gelijktijdig passeren van verschillende akten

> Gratis abonnement op onze elektronische nieuwsbrief

> Eigen parkeerterrein

Plantsoen 25
2311 KG Leiden
T (071) 516 29 30
F (071) 516 29 35
E info@bmsnotarissen.nl

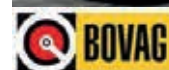
www.bmsnotarissen.nl

drive4all VERKEERSOPLEIDINGEN

Bij onze BOVAG-autorijsschool kun je in een prettige sfeer en op ontspannen wijze leren autorijden in je eigen tempo.

- Autorijlessen;
- Opfriscursus;
- Rijtesten.

Gezondheidsverklaringen verkrijgbaar.

Aantrekkelijke pakketaanbiedingen!

Kijk op www.drive4all.nl of bel 06-22682485 voor meer informatie.

Heren van de bank

Op weg naar de stad, wandelend met de kinderwagen, tijdens een hardloopronkje Plantsoen, of op een wandeling vanuit de Lorentzhof is de kans groot dat je ze ziet zitten: de heren op de bank aan de Zoeterwoudsesingel. Hoewel de grootte en samenstelling van dit kleurrijke gezelschap wisselt, lijkt er een vaste kern te zijn die hier regelmatig samenkomt. Wie zijn deze deeltijd wijkbewoners?

door Erica Zwaan

Om antwoord op deze vraag te krijgen, neem ik eerst contact op met Sam van Geest, onze nieuwe wijkagent. Hij kent de meesten van hen, rijdt vaak op zijn bike even langs voor een praatje en om een oogje in het zeil te houden. “Mensen denken vaak dat dit een groep daklozen betreft, maar de meesten hebben een eigen woning, een paar zelfs in de wijk” verheldert hij. “Het zijn over het algemeen prima jongens, op een enkeling na. Ze hebben allemaal hun eigen verhaal, het is geen homogene groep. Een enkel persoon kampt naast alcoholisme of drugsverslaving ook met psychische problemen. Die kan of wil de weg niet vinden naar de juiste hulpverlening”.

Beleid versus praktijk

De ontmoetingsplaats ligt verscholen tussen de struiken bij het speelveldje aan de Singel. Vroeger zaten de heren op een andere bank in het Plantsoen, bij de vogelkooi. “Reden achter deze verhuizing was wijziging van het beleid”, legt wijkagent Van Geest uit. “Omdat drinken in het openbaar binnen de Singels strafbaar werd gesteld, is de groep uitgeweken naar de overkant van de Singel”. Door een politieverordening is dit gebied een aantal jaren geleden uitgebreid tot de driehoek Lammenschans, Zoeterwoudsesingel en Cronensteyn.

De overlast wordt vooral veroorzaakt doordat bij gebrek aan openbare toiletten in de omgeving de omliggende struiken worden gebruikt als urinoir. Sam van Geest: “Een mobiel toilet zou helpen. Dit is al herhaaldelijk aangekaart maar vooralsnog wil men hier niet aan, omdat daarmee een signaal van legalisering gegeven zou worden.” Daarnaast voelen sommige buurtbewoners zich onprettig of bedreigd als ze langslopen.

Contact

Hoog tijd voor de andere kant van het verhaal. De wijkagent introduceert me bij de op dat moment aanwezige bankbezoekers. Het respect waarmee Sam van Geest over de heren spreekt, is duidelijk wederzijds, hij wordt hartelijk begroet. Ondanks zijn aanbeveling is dit warme onthaal niet voor mij weggelegd. Ik word met duidelijke reserve bekeken. Niet zo raar, als een wildvreemde zegt een verhaal voor de wijkkrant te willen schrijven over wie je bent. Waarom zou je zoiets persoonlijks willen delen met een onbekend publiek? Een meegebracht appeltaartje ondersteunt de eerste wederzijdse kennismaking.

Juli is een maand

“Juli is een maand, wij zijn geen ‘jullie’”, reageert Roy als gestoken op een aan de groep als geheel gerichte vraag. Het gevoel om als één geheel gezien te worden, roept ook bij anderen negatieve

opvang voor verslaafden in het centrum waar ze niet mee geassocieerd willen worden. Veel van deze mensen komen op weg naar de methadonverstrekking aan de Roodenburgerstraat langs het bankje. Met gestolen fietsen (“alsof wij geld hebben om die te kopen”) of op zoek naar drank. De mannen zeggen dan op te moeten passen voor hun spullen. In principe is iedereen welkom, maar deze mensen proberen ze te weren. Ze beschrijven het bankje als ontmoetingsplek. Niemand is er elke dag, maar er is een vaste kern. Henk zegt dat een van de redenen dat hij hier komt de vriendschappen zijn. Met een aantal van hen wil hij het contact oppervlakkig houden, maar er zijn ook echte vrienden bij. Ze delen hun lief en leed, praten over problemen en dat brengt verlichting. “Beter dan in je eentje thuis zitten. Dan gaat het zo rond in je hoofd”. Zo denken er meer over. Er wordt gesproken over sport, het weer, en het WK voetbal wordt gevolgd via goedkope mobieltjes van de supermarkt.

Overlast, afval en beeldvorming

De bierblikjes zitten in tassen, uit het zicht. Roy vindt het maar hypocriet allemaal. Ja, hij houdt van een biertje, maar veroorzaakt geen overlast en doet niemand kwaad door daar te zitten. De meeste mannen komen uit een cultuur waar buiten leven en afspreken heel gewoon is. Het gevoel van meten met twee maten steekt. “Er wordt ook gedronken in het plantsoen door anderen, studenten, jongeren. Zij worden niet beboet, terwijl ze openlijk drinken of blowen”. Daarnaast hebben de bankbezoekers de beeldvorming tegen. De meesten arriveren pas rond een uur of 11 in de ochtend. Soms treffen ze flesjes en blikjes aan die jongeren daar de voorafgaande avond hebben laten slingeren. Af en toe ruimen de mannen dit op, maar voorbijgangers die de troep zien hebben hun conclusie al getrokken.

Omdat de afvalbak die naast het bankje staat op deze manier snel vol is, hebben de mannen een eigen voorraadje vuilniszakken verstopt in het parkje. “We hebben ook een fles chloor om de lucht fris te houden.” Met al dat bier en geen openbare toiletten in de buurt, worden de omliggende struiken vaak bewaterd. De heren begrijpen wel dat dit voor de aangrenzende burens onprettig is en

‘Soms treffen ze flesjes en blikjes aan die jongeren daar de voorafgaande avond hebben laten slingeren’

“De insteek is voorlopig gedogen, vooral goed contact houden en af en toe weer duidelijk grenzen aangeven. Formeel kunnen boetes worden uitgedeeld en dit gebeurt ook wel, maar de vraag is of het werkt. Als je ze weg stuurt, zoeken ze een andere plek. Hier is de overlast beperkt en kunnen we het redelijk in de gaten houden. Boetes kunnen ze vaak niet betalen. Na een aantal verhogingen leidt dit tot een rechtsgang en moet de overtreder een nacht in de cel doorbrengen. Daarna zit diegene meestal snel weer op z’n bankje”.

associaties op. Ze worden graag als aparte individuen gezien, iedereen heeft zijn eigen verhaal en achtergrond. “We komen allemaal uit een ander land, wat we delen is dat we Nederlands praten en elkaar hier ontmoeten.” Landen van herkomst die genoemd worden: Curaçao, Suriname, Sri Lanka, Aruba, Polen, Engeland, Marokko, Liberia. De allergie tegen het over één kam scheren wordt verklaarbaar als Ian vertelt dat ze vaak in één adem genoemd worden met de mensen van het Papegaaibolwerk. Dit is een

zeggen die kant te mijden. Ze zouden graag een wc hebben, bij het veldje of anders in het Plantsoen. Ze zien dat zeker in de zomermaanden de bosjes in het Plantsoen en omgeving ook door veel andere bezoekers gebruikt worden.

Sommigen begrijpen wel dat voorbijgangers zich geïntimideerd voelen. Anderen niet. “We zwaaien toch altijd aardig, zeggen gedag”. De reacties die ze zelf krijgen variëren. De oudere mensen uit de Lorentzhof die langslopen of langsgereden worden, maken vaak een praatje. Soms geven ze ook wat kleingeld. De meeste hardlopers zeggen gedag als ze aangemoedigd worden. Maar er zijn ook voorbijgangers die boos of strak voor zich uit kijken, niet reageren, of een stuk over de weg lopen om niet langs hen te hoeven. Ze zouden het leuk vinden als voorbijgangers eens een praatje komen maken. “Wij zijn ook gewoon mensen”.

Gewone mensen, bijzondere levensverhalen

Neem Sydney Jacoba, beter bekend als Jacky Jacoba. Met zijn honkbalpetje en dromerige blik vertelt hij over zijn vroegere carrière als professioneel honkballspeler. Hij is tientallen malen voor het Nederlands team uitgekomen en met 24 home-runs

nog altijd de Nederlands recordhouder in de hoofdklasse. Hij praat over wedstrijden die hij over de hele wereld speelde met zijn team, over de bekercups die hij heeft. “En nu zit ik hier”. Op de vraag hoe hij in Leiden terecht is gekomen, antwoordt hij “een meisje achterna”. Jacky werkt deeltijd bij DZB. “Wat doen voor de maatschappij”. Ook was hij betrokken als vrijwilliger bij de Leidse honkbalvereniging Biënto.

Roy, herkenbaar aan petje, kleine grijzende baard en zonnebril (zon of geen zon), praat over zijn vrouw en volwassen kinde-

ren. “Vroeger was ik automonteur, maar ik ben nu afgekeurd. Ik repareer nog wel graag fietsen”. Hij vertelt met smaak en humor over de bingo-marathon waar zijn vrouw onlangs aan deelnam. Over zijn liefde voor lekker eten. Als Roy gekookt heeft, kun je dat aan de keuken niet zien, hij ruimt alles meteen op. Maar ook als hij de maaltijd zelf bereid heeft, vraagt hij zijn vrouw voor hem op te scheppen. “Het voelt en smaakt toch heel anders als iemand je eten serveert”.

‘Wij zijn ook gewoon mensen’

Ian, slecht ter been, zit verdiept in zijn boek naast zijn loopwagentje. Hij leest graag Engelse literatuur die hij

leent uit een van de mini-bibliotheken in de buurt. Opgegroeid in Italië waar zijn moeder vandaan komt, kwam hij als jongvolwassene naar Engeland, het land van zijn vader. Daar werkte hij in de muziekindustrie. Hij bouwde podia voor festivals en concerten van bands als Santana en Genesis. Later reisde hij naar Israël tot de oorlog daar uitbrak. “Iemand daar raadde ons naar Noordwijkerhout te gaan omdat er in de bollen makkelijk geld te verdienen was”. Hij heeft een tijd als fabrieksmecaniciën gewerkt, nu is hij afgekeurd. “Soms lopen dingen zoals ze lopen”.

Ian deelt zijn eigen woning met Rico, die geen eigen vaste plek heeft. Rico is een Poolse man van weinig woorden met een

vrolijke uitstraling. Hij werkt bij DZB – ook te zien aan de groene broek met het DZB logo- op de dagen dat hij niet bij het bankje te vinden is.

Ruud, met scootmobiel, is met zijn 70 jaar maar nog prachtig donkere haardos de oudste. “Ik was keurmeester en hoofd onderhoud van land- en tuinbouwmachines. Ik hield veel van mijn werk maar ben nu met pensioen”. Hij komt hier vooral voor het sociale contact.

Stanley is een stuk jonger dan de anderen. Hij constateert dat instanties als gemeente, uitkeringsinstanties en verslaafdenzorg langs elkaar heen werken waardoor niet alle mensen de juiste hulpverlening krijgen. “Ik weet echt wel dat Nederland een paradijs is vergeleken met andere landen waar je aan je lot overgelaten wordt. Maar door betere samenwerking en door te kijken naar de persoon, kunnen mensen beter geholpen worden”.

Joseph, de man in rolstoel met zijn radio en kleurige muts, spreekt Engels. Hij wil liever een andere keer praten. Wat hij wel kwijt wil is dat hij uit Liberia komt. Hij laat een klein beeldje van een olifant zien dat hij gekregen heeft. Thuis heeft hij er meer, hij verzamelt beeldjes van wilde dieren. □

De heren wilden niet op de foto. Hun beeld zal moeten oprijzen uit wat ze hebben willen delen.

MOOY! GEREgeld

HELPT U VERDER

Mooy! Geregeld biedt particulieren hulp bij Mooy! Geregeld biedt bedrijven hulp bij

- ↳ opruimklussen
- ↳ verkoop van overbodige spullen
- ↳ administratie
- ↳ computergebruik
- ↳ digitaliseren
- ↳ kleine klusjes in huis en tuin

- ↳ secretariael werk
- ↳ administratie
- ↳ teksten redigeren
- ↳ digitaliseren
- ↳ content management
- ↳ opruimklussen

Meer informatie? Bel **06-14842300** of kijk op www.mooy-geregeld.nl

Syl de Mooy
Hoge Rijndijk 23-G
2313 KE Leiden

Laat mij weten hoe ik u van dienst kan zijn!

Telefoon: 0651163780

Foto — cursussen in de praktijk
— workshops
— coaching

Kijk voor meer informatie op: www.robbeursefotografie.nl

Salut

Uitvaartbegeleiding

Samen, stap voor stap

Sabien de Bruijne

Wasstraat 30

2313 JJ Leiden

06 39 18 80 35

info@salut-uitvaartbegeleiding.nl

www.salut-uitvaartbegeleiding.nl

delatête

Praktijk voor echte
huidverbetering

Ruim 10 jaar uw vertrouwde adres.

Ervaar zelf het verschil en maak
vandaag nog een afspraak!

De la Tête, Praktijk voor huidverbetering

Marijke de Kok - van 't Hooft

Lammenschansweg 18, 2313 DM Leiden

Telefoon: 071-5156963

Email: marijke@delatete.nl

www.schoonheidssalon-delatete.nl

- Alleen gebruik van 100% natuurlijke producten
- Alle producten zijn vrij van parfum, minerale olie en chemische conserveringsmiddelen
- Analyse van de huidconditie geeft inzicht in de oorzaak. Hierdoor is echte huidverbetering mogelijk.
- Zelfs de meest gevoelige, allergische, acne- of eczeemhuid is goed te behandelen
- Acne-behandelingen kunnen voor vergoeding in aanmerking komen

Lid van branchevereniging ANBOS

Wie doet er mee aan Huiskamer-bridge ProfBurgWijk?

Elders in het land worden al huiskamer-bridge competities gehouden en het lijkt mij leuk om dit ook in onze wijk op te gaan zetten. Het leren kennen van andere bridgers in de wijk en vooral het samenkomen en de gezelligheid staan daarbij voorop.

Het werkt als volgt: één keer per maand word je als paar gekoppeld aan een ander paar. Onderling bepalen jullie dan wanneer en waar wordt gespeeld. Dan spelen jullie 16 spelletjes en de score wordt genoteerd.

De resultaten zet ik in de computer en een computerprogramma rekt dit om in punten per paar. De uitslag is aan het einde van de maand bekend.

Alle deelnemende paren spelen in een maand dezelfde spelletjes, die rondgaan in een koffer. De koffer moet bij mij worden opgehaald en later ook weer worden teruggebracht. In die koffer zitten behalve de 16 mapjes met spellen ook alle verdere benodigdheden zoals tafelblad, bidding boxes en score kaartjes.

Iedere nieuwe maand speel je als paar 16 andere spelletjes tegen nieuwe tegenstanders uit de wijk. Wanneer? dat kan 's ochtends, 's middags of 's avonds; het is maar wat jullie afspreken. Waar? Zelf bepalen bij wie. Speeltempo? Ook dat bepaal je samen met het andere paar.

Enthousiast geworden? Geef je dan bij mij op (bij voorkeur als paar). Als er 16 à 20 paren zijn, ga ik verder met het uitwerken en kunnen we wellicht starten in oktober. Of er kosten aan verbonden zijn kan ik op dit moment nog niet zeggen (maximaal € 5,- per persoon per jaar).

Ik ben erg benieuwd naar reacties.

Agnes van Lierop, Moddermanstraat 79
Telefoon: 071 - 5126774 , Email:
huiskamerbridge@profburgwijk.nl

foto RobBeurseFotografie

Regine Scholten

voorzitter

Hete herfst

Persoonlijk zou ik een hete herfst heerlijk vinden. Warme dagen, zwoele avonden. Wel graag 's nachts regen, want na deze ongewone zomer oogt het groen wel erg geel. Ik geef toe, velen juichen de koelte toe. Net als mijn hond, die vele hete middagen vermomd als vloerkleed, languit op de ijskoude granieten vloer heeft doorgebracht. Misschien zorgt Park Roomburg voor een hete herfst. Het park houdt de gemoederen bezig. In september start het haalbaarheidsonderzoek van de Gemeente naar een 'Wijkspportpark Roomburg'. De Gemeente heeft een werkgroep samengesteld met onder meer vertegenwoordigers van sport, scholen en buurt. Ook de wijkvereniging neemt hieraan deel.

De ideeën binnen de wijk over de toekomst van Park Roomburg lopen uiteen. Er zijn bewoners die vooral belang hechten aan sport, anderen aan groen. Ook zijn er veel schakeringen daartussen.

De rol van de wijkvereniging is om te bewaken dat alle opties worden onderzocht en dat naar de argumenten van alle belanghebbenden wordt geluisterd. Daarom heeft de wijkvereniging in het voorjaar drie sessies georganiseerd om de verschillende belanghebbenden met elkaar in gesprek te brengen. Ook houdt het in dat opties om uitbreiding van hockey elders in Leiden te realiseren, niet op voorhand worden uitgesloten. Dat lijkt nu in de communicatie van de Gemeente wel te gebeuren. Ook deze opties moeten volgens ons in het haalbaarheidsonderzoek serieus worden meegenomen. Kortom, wij zullen ons inzetten voor een level playing field.

foto Ermile van Aelst

Lintje voor Rob

Het kan u bijna niet ontgaan zijn: op 26 april ontving oud-bestuurslid en oud-hoofdredacteur Rob Beurse een lintje van de Koning. Naast zijn tomeloze inzet voor onze wijk, heeft Rob zich ook jaren ingezet voor gymnastiekvereniging Groen-Wit en de Brede School De Arcade. Samen met het bestuur van Groen-Wit en van Arcade heeft het bestuur van de wijkvereniging Rob voorgedragen. Het moeilijkste was nog om Rob in pak in de Hooglandse Kerk te krijgen, zonder te verklappen waarom. Zo had hij bijvoorbeeld net een fotoreis gepland op die dag. Maar het is gelukt en na een prachtige speech van burgemeester Lenferink heeft Rob van een heel mooie dag mogen genieten met familie en vrienden. □

Buitenspeeldag

foto Karin Jansen

Alweer voor de derde keer organiseerde de wijkvereniging in samenwerking met Kinderopvang 't Kasteel een buitenspeeldag. Op woensdag 13 juni werd de hoek Roodenburgerstraat/Meij van Streefkerkstraat helemaal afgesloten voor verkeer en speelden tientallen, misschien wel honderden kinderen de hele middag op straat. Er werden spelletjes georganiseerd en er was ook voldoende materiaal om zelf aan de slag te gaan. Mede dankzij het stralende weer was het wederom een groot succes. □

Nieuwe wijkagent:

Sam van Geest

Sinds dit voorjaar is de Profburgwijk weer één wijk. Voor zover het de wijkindeling van de politie betreft tenminste. De afgelopen jaren moest het korps in Leiden het doen met minder agenten en dus de verantwoordelijkheid verdelen over twee agenten. Maar nu is Sam van Geest aangesteld als de nieuwe wijkagent voor de gehele Professoren- en Burgemeesterswijk.

'Ik ben twee weken geleden pas begonnen, maar de wijk is niet nieuw voor mij, hoor. Ik was hier tien jaar geleden ook al wijkagent.' De afgelopen jaren werkte hij in Zuid-West en nu dus weer terug op zijn oude stek.

'Dit is natuurlijk een heel mooie wijk om te wonen en te werken. Een wijk waar mensen heel goed weten hoe ze zichzelf moeten organiseren en besturen. Ik zeg altijd: als er een stoeptegelscheef ligt, dan is er al snel een bewonerscommissie gevormd om dat op te lossen. Dat is in Zuidwest wel anders.'

Maar krijgen we hier dan ook wel serieuze aandacht van de politie? Er spelen hier immers ook regelmatig vervelende zaken, zoals overlast en inbraken. 'Uiteraard! Iedere wijk krijgt dezelfde aandacht. Als er iets speelt, dan moet je gewoonweg acteren en het oplossen. In deze zomermaanden is het gelukkig wel relatief rustig.'

Maar wat kunnen mensen doen om zaken te melden? 'Je kunt gewoon het algemene nummer van de politie bellen en dan een terugbelverzoek voor mij achterlaten. Je kunt me ook een mail sturen via sam.van.geest@politie.nl of je kunt me op mijn mobiel bellen: 06-29141255. Ik zeg altijd zo: Als ik werk, dan neem ik op. Anders niet.'

Verder zorgt Sam dat hij iedere werkdag minimaal twee keer twee uur fysiek in de wijk aanwezig is. 'Dan rijd ik rond. Dan kun je me natuurlijk ook altijd aanspreken!' □

foto RobBeurseFotografie

door Monica Wigman

Profburgbal 3e editie een succes

elkaar. Laagdrempelig, kleinschalig en daarom ook ontzettend gezellig. Bedenker en organisator Joop van Pijkeren wist het ondanks een gebroken enkel met wat extra handjes tot een succes te maken. Dit begint een mooie traditie te worden!

foto Rob Oudshoorn

Ook het profburgbal beleefde zijn 3e editie. Op het terrein van Trigon speelden zes teams sportieve voetbalwedstrijdjes tegen

Buurt Business Netwerk bijeenkomst 19 juni

Het Buurt Business Netwerk, het netwerk van zzp-ers in onze wijk kwam op dinsdagavond 19 juni weer bijeen. Deze keer bij Katinka van Duijn. Katinka is eigenaar van acupunctuur-leiden, gevestigd op de Lammenschansweg. Bij haar kunt u terecht voor al uw gezondheidsklachten, op een andere wijze benaderd dan in de reguliere geneeskunde. We konden even meekijken in haar onderneming. Verder heeft Natie Angela ons deze avond meegenomen in de wereld van beleggen. Bij Natie kunt u terecht met al je vragen over ondernemen en beleggen. Ze heeft ons een realistische kijk in de wereld van beleggen gegeven. Zeer enthousiast kan ze vertellen waarom beleggen wel of niet interessant kan zijn voor ons als ondernemers. Voor velen was deze avond een aanzet tot denken over de mogelijkheden die het biedt, maar het heeft vooral ook wat angst weggenomen bij mensen voor beleggen.

De avond hebben we afgesloten met een korte vragenronde, waarbij we elkaar proberen te helpen met de vragen die er zijn ten aanzien van de eigen onderneming. Het was een inspirerende avond ondanks de warmte. Na de zomer, als we allemaal nieuwe energie hebben opgedaan, komen we weer samen op woensdag 19 september. Wil je een keer meedraaien, stuur dan een mail naar Astrid van der Zwan, a.zwan@casema.nl

door Astrid van der Zwan

Wijkvereniging bijna jarig

Volgend jaar bestaat de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk 25 jaar.

Een 25-jarig jubileum is een moment waarop we zeker bij stil willen staan -en wat we ook graag willen vieren- met onze leden. De afgelopen jaren hebben we iedere begroting weer een bedrag apart gezet voor deze viering en inmiddels is dat een aardig bedrag geworden.

Maar hoe gaan we het vieren?

Gaan we een groot feest geven in het Gymnasium? Sommigen van u herinneren zich misschien het feest ter ere van het 75-jarige bestaan van de wijk in de aula van de school. Het werd erg goed bezocht, er werd uitgebreid gedanst en nieuwe vriendschappen werden gesloten. Of wordt het een barbecue op de Zeemanlaan? Met kinderspelen, muziek en heerlijk eten

op een zomeravond? Of gaan we een kunstwerk aanschaffen voor de wijk? Een blijvend aandenken, waar we iedere dag van kunnen genieten? Of doen we het allemaal? Of heeft u misschien nog een ander, veel beter idee?

Meedenken en meedoen

Het bestuur zoekt zowel ideeën, als mensen die tijd willen besteden aan het verder uitdenken en uitwerken van ideeën, als mensen die de handen uit de mouwen willen steken en een feestje willen organiseren. Zoals gezegd: er is budget en als we nu beginnen is er ook ruim tijd om leuke dingen te bedenken en te doen.

Doe je mee, meld je dan voor 1 oktober aan bij secretaris@profburgwijk.nl

door Monica Wigman

Woondromen waarmaken

Fides makelaars

fidesmakelaarsleiden.nl

22

deschans:tandartsen

**algemene tandheelkunde: mondhygiëne: preventie: angst:
implantologie: moderne apparatuur: esthetiek: digitale techniek**

tandartsen : Babette Korteweg-Vissers, Rik Beerman en Lisanne van de Ven

Lammenschansweg 15a : 2313 DH Leiden
Inschrijven via de website of 071 514 21 00

www.deschanstandartsen.nl

De Werkgroep duurzaam in onze wijk (opgericht in maart na de ALV van de wijkvereniging) nodigt op 22 september iedereen uit voor de eerste groene activiteit 'guerilla gardening'. Help je ook mee onze buurt nog groener te maken?

Guerilla gardeners gezocht!

Guerrilla gardening is een internationaal fenomeen dat in snel tempo de wereld veroverd. Anders dan de naam doet vermoeden is er op geen enkele wijze agressie of geweld in het spel. 'Wild tuinieren' is een bijzondere manier om op eigen initiatief (alleen of samen) je leefomgeving op te fleuren. Met bloemen en planten in geveltuinten en boomsingels.

Buurzaam

In onze wijk zien we ook steeds vaker prachtige voorbeelden, zelfs in deze zeer droge zomer. Op de Burggravenlaan troffen we een heel portiek samen aan de slag in een nieuwe boomsingeltuin. Sven en Marjolein vertellen: "Op de VvE vergadering stelde de buurvrouw voor bloemen in de boomsingel te planten voor de bijen. Sven begon in de tuin samen met die buurvrouw. Al snel hielp het hele portiek mee met planten, drinken en cake eten. Nu wil het portiek hiernaast ook." Geen wonder, de tuin is prachtig. Sven besluit: "Zo'n tuin is niet alleen duurzaam, het is ook heel buurzaam!"

Doe je ook mee?

Voor een geveltuin haal je een paar tegels voor je gevel uit de grond, je haalt een beetje zand weg, vult dat met potgrond en zet er een paar planten in. Een vlinderstruik bijvoorbeeld, lavendel of dagkoekoeksbloem. Is je stoep te smal? Adopteer dan een boomsingel!

foto Karin Jansen

Het wordt natuurlijk nog leuker om, net als het portiek van Sven en Marjolein, samen aan de slag te gaan. Op 22 september, Nationale Burendag, deelt de werkgroep daarom bloembollen en aarde uit op de Hoek Cronesteinkade-Zoeterwoudse singel bij de ingang van Het Zoete Land. Het Oranje Fonds draagt bij aan dit initiatief. Als werkgroep duurzaam willen we zo min mogelijk afval genereren. We vragen iedereen dan ook een eigen emmer of pot mee te nemen voor de aarde.

Bloembommen

In het voorjaar willen we vervolgens samen bloembommen maken. Bloembommen zijn bolletjes met zaden

van klaproos, dagkoekoeksbloem, korenbloem, goudsbloem, vingerhoedskruid, gewone margriet, sleutelbloem, beemdkrone, betonie. Die bloembommen plant je in je geveltuin of boomsingel. Houd de website van de Profburgwijk in de gaten of mail ons als je de datum voor de bloembommen wilt doorkrijgen. □

23

Guerilla gardening 22 september 2018

Verzamelpunt: Hoek Cronesteinkade-Zoeterwoudse singel. **Kijk voor tijden** op de website of facebook van de wijkvereniging. **Neem een emmer of pot mee.**
Contact: duurzaamprofburgwijk@gmail.com

door Karin Jansen

door
Milou van der Kade

Op 21 april van dit jaar won onze buurtgenoot Niels Jacobs het Prinses Christina Concours, een belangrijke prijs voor jonge musici. Daar willen we natuurlijk graag meer over weten. Ik spreek Niels als hij net een weekje vrij heeft tussen de laatste tentamens voor zijn studie klassiek trombone aan het Conservatorium van Amsterdam en de komende tournees met het JeugdOrkest Nederland en het Nijmeegs studentenorkest Collegium Musicum Carolinum. Hij blijkt niet alleen een talentvol musicus, maar ook een gezellige en inspirerende verteller.

Jong talent

op de trombone

Klik met de euphonium

Niels is een geboren Leidenaar en kwam in onze wijk wonen toen hij een half jaar oud was. Hij zat op de Lorentzschool en bezocht het Stedelijk Gymnasium. Op de basisschool kreeg hij via K&G de mogelijkheid kennis te maken met verschillende instrumenten. Hij had daarbij meteen een klik met de euphonium, een soort tenortuba. 'Daar kreeg ik het snelste een goed geluid uit'. Zo kwam het dat hij op zijn 8e jaar dat instrument ging bespelen. Op zijn 10e stapte hij over op de trombone. De trombone zit qua techniek dicht bij de euphonium, maar biedt meer mogelijkheden om te variëren in soorten geluid. De euphonium is echt een 'HaFa'-instrument, voor harmonie en fanfare. Een trombone wordt daarnaast in meer muzieksoorten gebruikt, zoals jazz en klassiek. Op zijn 14e kwam Niels in het JeugdOrkest Nederland. Vanaf dat moment richt hij zich met name op de klassieke muziek.

Vrij laat

Voor muziekkringen is Niels vrij laat begonnen met zijn muzikale carrière. Veel musici zijn vaak al op hun vierde jaar gestart met het bespelen van een instrument. Die komen dan ook vaak uit een gezin waarin het beoefenen van muziek een dagelijkse bezigheid is. Bij Niels was dat niet het geval. Zijn moeder speelt dwarsfluit als hobby, zijn vader is niet aan het bespelen van een instrument toegekomen. Wel is er binnen het gezin een warme belangstelling voor kunst en vooral voor klassieke muziek. Zijn ouders hebben het beoefenen van muziek altijd gestimuleerd. Dus misschien zat het toch wel in de genen.

Kwaliteit voorop

Niels deed nog niet eerder mee aan een concours. Het Prinses Christina Concours (PCC) was de eerste keer. Het PCC is vooral gericht op de ontwikkeling van jonge musici. Een deskundige jury geeft feedback om de kandidaten te stimuleren zich verder te ontwikkelen. Het gaat niet alleen om de techniek van het spelen of zingen, maar ook om de presentatie en de interactie met de begeleidende pianist en met het publiek. Niels deed mee in de categorie van 15 t/m 19 jaar en student aan een vakopleiding van een conservatorium. Met name voor deze categorie ligt de lat erg hoog. Het PCC is niet een

wedstrijd in die zin dat de beste wint. Kwaliteit staat voorop en dat kan met zich meebrengen dat er in een categorie geen enkele prijswinnaar is of dat er bijvoorbeeld alleen twee tweede prijzen worden uitgereikt. Het concours winnen betekent dus niet alleen dat je de beste was, maar ook dat je volgens een deskundige vakjury uitstekend hebt gepresteerd. Het concours bestaat uit twee rondes, een regionale en een nationale, die elk weer uit een voorronde en een finale bestaan. Alle instrumenten en zangers nemen het tegen elkaar op en een 'kandidaat' kan overigens ook een kwartet of een trio zijn. De trombone komt daarbij niet zo vaak voor.

Toonvorming en virtuositeit

Niels speelde op het concours het tweede en derde deel van het tromboneconcertino van Lars-Erik Larsson. 'Ik koos dit stuk omdat het zo veel verschillende elementen heeft waarin ik mijn kwaliteiten kan laten horen. Het tweede deel is langzaam en gedragen. Hierin is de toonvorming belangrijk. Het derde deel is snel en vereist virtuositeit. Het optreden mag tien minuten duren en dat bood helaas niet de mogelijkheid ook het eerste deel van dit concertino mee te nemen.' In zijn optredens in de verschillende fasen van het concours heeft Niels dit stuk vier keer vertolkt. Hij vond dit nuttig, omdat het hem de mogelijkheid gaf zich te verbeteren. Zo eindigde hij in de regionale finale nog als tweede en wist hij de nationale finale winnend af te sluiten.

Veel leren

In de toekomst gaat Niels vaker meedoen aan dit soort concoursen. 'Ik heb gemerkt dat het een heel goede ervaring is, omdat je leert omgaan met de stress van het optreden. Er heerst een goede sfeer. Bovendien is de feedback van de deskundige jury, vooral gericht op de wijze van presentatie, een goede aanvulling op mijn lessen bij het conservatorium.' Die lessen op het conservatorium krijgt hij overigens niet van de minste docenten. Hij heeft drie leraren: Jörgen van Rijen, solotrombonist bij het Concertgebouworkest, en Remko de Jager en Pierre Volders, die spelen in het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Niels spreekt met groot respect over hen.

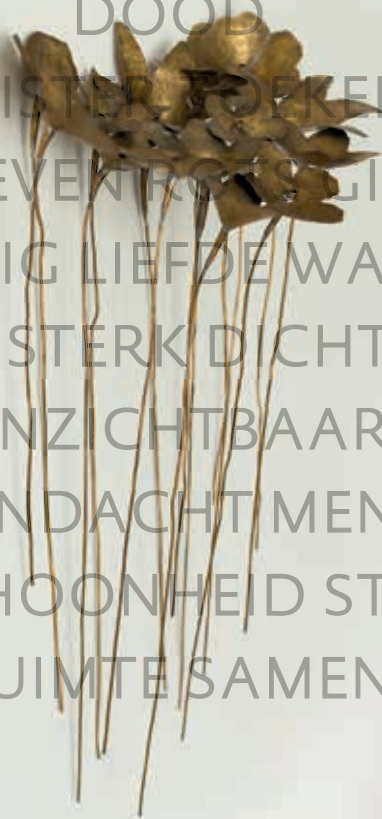
Trainen van mondspieren

Bij veel instrumenten liggen beroepsblessures op de loer. Gelukkig valt dat met de trombone mee. Alleen het gehoor loopt risico, met name bij het spelen in een orkest, als koperblazers en slagwerkers het nodige geluid opleveren. 'Daarvoor heb ik oordoppen. Het nadeel daarvan is dat ze het geluid vervormen, dus bij een uitvoering in het orkest draag ik ze niet.' Wat specifiek een risico voor een trombonist vormt, is een beschadiging van de mondspieren. Bij het spelen van een blaasinstrument is de 'embouchure' van groot belang. Er zijn voorbeelden van trombonisten die door een val op de mond of door een foutje van de tandarts het gevoel in de lippen kwijtraakten en daardoor hun instrument niet meer konden bespelen. Die mondspieren moeten trouwens flink getraind worden. Niels studeert elke dag twee tot vier uur. Een uur warming-up en daarna drie uur studeren, met steeds even pauze tussendoor. Meer studeren is weer te veel van het goede. De spieren moeten niet overbelast worden. Studeren, lessen, optredens ... daarnaast heeft Niels gelukkig ook nog tijd om hard te lopen en om met zijn vrienden door te brengen.

En in de toekomst?

'Het liefst zou ik na mijn opleiding een vaste baan in een orkest hebben. Daarnaast zou ik graag met collega-musici ensembles vormen. Het is van belang hiervoor goede contacten te onderhouden en netwerken te vormen.' Als voordeel daarbij heeft hij dat trombonisten in de klassieke muziek schaars zijn. Sinds hij het PCC heeft gewonnen, is Niels veelgevraagd voor optredens. Onlangs heeft hij opgetreden bij de Leidse Hofjesconcerten en hij is geëngageerd voor het Amsterdamse grachtenfestival. In elk geval zal er in de toekomst veel gereisd moeten worden. Naast nadelen heeft dat ook zijn leuke kanten. Zo heeft Niels een keer met een vriend in de nachttrein van Amsterdam naar Leiden op verzoek van medereizigers een optreden verzorgd. Niels is een gezellige en inspirerende verteller. Het was een genoegen hem te spreken. Naast dit alles boemden wij nog even voort over de verschillen tussen de euphonium, de trombone en de schuiftrompet en over de vraag of er een trombone voor linkshandigen is. De details daarvan zal ik u besparen. □

DOOD
LUISTER TOEGEN
BELEVEN TOEGIDS
NODIG LIEFDE WARM
TIJD STERK DICHTBIJ
ONZICHTBAAR
AANDACHT MENS
SCHOONHEID STIL
RUIJTE SAMEN

MOOIE UITVAART

PERSOONLIJKE
UITVAARTBEGELEIDING

ANGELIQUE VALK
06 53 96 44 20 (24/7)

MOOIEUITVAART.COM

Schilder- en Onderhoudsbedrijf

Ron Chaudron

Met aandacht voor het ambacht

- **Binnen- en buitenschilderwerk**
- **Wand- en plafondafwerking**
- **Houtrotreparatie**
- **Periodiek onderhoud**
- **Fijn timmerwerk**

Kanaalstraat 34
2313 NS Leiden
Tel.: 06 - 242 016 56
rchaudron@hetnet.nl

Pedicure Letta

Pedicurebehandeling
Voetmassage

Letta van Noort • Zeemanlaan 19 • 2313 SV Leiden • 071-5120157

TEEUWEN VERZEKERINGEN

**HET ZEKERE
VOOR HET
ONZEKERE**

www.teeuwenverzekeringen.nl

**DE SITTERLAAN 89
LEIDEN
TEL. 071-5149967**

Kruisgebouw aan de Burggravenlaan

door Annemarie Kuijt

Het oogt glad, zilvergrijs, een beetje koud, industrieel zelfs misschien. Maar als de zon doorbreekt, verschijnt er toch een aardige glans op het voormalige kruisgebouw op de hoek van de Burggravenlaan en de Van Vollenhovenkade. De architect van dit bouwwerk, dat in 1991 is gebouwd en tegenwoordig in gebruik is als kinderdagverblijf, is Koen van Velsen. Zijn naam komt in de architectuurwereld vaak voorbij, maar van het fenomeen kruisgebouw heb ik nog nooit gehoord. Generaties boven mij (ik ben 30) hebben er misschien nog herinneringen aan, maar ik ben op internet aangewezen. Daar lees ik dat dit het onderkomen was van de Stichting Kruiswerk Leiden, die eind jaren tachtig besloot haar verouderde gebouw aan de Lammenschansweg in te ruilen voor iets fris en moderns. De stichting runde aan de Burggravenlaan een consultatiebureau en een uitleenbalie voor medische hulpmiddelen. Heel wat moeders met baby's en ongelukkige stuntelaars met gebroken benen en enkels moeten hier in de jaren negentig de drempel zijn gepasseerd voor een inenting of een paar krukken.

Fusie

Stichting Kruiswerk Leiden blijkt een fusie te zijn geweest van twee kleinere clubs: de neutrale 'Groene' en de katholieke 'Wit-Gele' Kruisvereniging. Beide hadden ooit tientallen afdelingen verspreid over het land, waarvan de eerste zo rond 1900 waren opgericht als particuliere thuiszorginstellingen. Het salaris van de wijkverpleegsters werd betaald uit de contributie van de leden. Een interessant staaltje verzuilde burgerlijke zelfredzaamheid, dat al inmiddels al lang tot de verleden tijd behoort.

Neusje van de zalm

In het oeuvre van Van Velsen lijkt het Leidse kruisgebouw op het eerste gezicht een bescheiden plek in te nemen, maar dat valt te bezien.

Het is opgenomen in het Jaarboek Architectuur van 1991/1992, een uitgave die jaarlijks het neusje van de zalm van de Nederlandse architectuur presenteert. Daarin werd ook een ander kruisgebouw van Van Velsen besproken, dat hij in dezelfde periode voor de wijk Holy in Vlaardingen ontwierp. Dat is een heel ander gebouw: laag, gemoedelijk, van baksteen, en een stuk minder opvallend, totdat je opmerkt dat het hele gebouw (optisch!) scheef staat.

Veelzijdigheid

Van een architect wiens werk het jaarboek heeft gehaald mag je wat verwachten. Van Velsen is bekend van zijn latere rol als Spoorbouwmeester (die hij tussen 2008 en 2014 vervulde), de grote Pathébioscoop aan het Schouwburgplein in Rotterdam (1992-1995) en de bibliotheek in Zeewolde (1989, in 1995 nota bene nagebouwd in Madurodam). In 2016 werd hij tot Architect van het Jaar verkozen, twee jaar nadat het station van Breda (eveneens van zijn hand) klaar was. De kenners beschouwen veelzijdigheid als een typisch kenmerk van Van Velsen, net als zijn - dat zal geen verrassing zijn - vaak opvallende materiaalgebruik.

Beetje puberaal misschien

Daarmee keer ik terug naar onze blikvanger. Het kruisgebouw aan de Burggravenlaan heeft een prominente en passende plek in de wijk, tussen andere maatschappelijke functies in (kerk en school). Het platte dak, de horizontale lijnen en het torentje weerspiegelen in zekere zin de vormen van de naastgelegen Vredeskerk. Het aantal verdiepingen loopt trapsgewijs af, om zo een logische overgang te maken tussen de hoge bebouwing aan de Burggravenlaan en de laagbouw in de achtergelegen buurt. Alleen door het gevelmateriaal (metaal en beton) zet het gebouw zich - een beetje puberaal misschien - nogal af tegen zijn omgeving.

Onafgewerktheid

De interieurindeling werd na de bouw geprezen om de transparantie en de vloeiende overgangen tussen alle ruimtes. Dat is te danken aan de vele 'doorkijkjes' die Van Velsen in het gebouw aanbracht, de uitkragende raampartijen van wisselende vorm, de vides, balkonnetjes en de patio op de begane grond. Ook de 'onafgewerktheid' van het interieur, waardoor de ruwe constructie en bouwmaterialen (bijvoorbeeld betonblokken) zichtbaar bleven, kregen lof.

Diverser

We zijn nu bijna dertig jaar verder. De Stichting Kruiswerk Leiden bestaat niet meer en is via verdere fusies uitgegroeid tot de thuiszorgorganisatie ActiVite. Het is goed dat dit kruisgebouw een tweede leven heeft gekregen als kinderdagverblijf, zodat de wijkfunctie in stand blijft. En hoewel zijn blikken huls misschien niet zo aibaar is, maakt de creatie van Van Velsen onze (toch vooral bakstenen) wijk net wat diverser. En dat is zeker iets om te omarmen. □

door Gesineke Veerman

7:00 uur: In het koffietentje op de Burggravenlaan is het al gezellig druk. Richard, die het tentje de laatste jaren runt, heeft zoals gewoonlijk om 4:15 uur de deur open gemaakt, zodat vanaf 5:30 uur de geur van vers gezette koffie de neus binnen kan dringen.

Zoals Frans, die door Richard wordt geïntroduceerd als 'de rijkste glazenwasser van Leiden'. De business is ongetwijfeld lucratief, want Frans brengt de winter naar eigen zeggen graag in tropische

een ICT-bedrijf in India', vertelt hij ook nog even.

Er stapt nog een trouwe klant over de drempel. 'Tjonge, je bent veranderd, Ed', begroet hij mij. Uiteraard ben ik de enige vrouwelijke bezoeker, afgezien van de enkele verkleumde buspassagier die het tentje wel eens bezoekt als de bus nog lang op zich laat wachten. 'Ja, dat is de grootste komiek van Leiden', licht Richard toe. 'En hij slaapt met een haarnetje hè'.

Kees, die zich op hoffelijke wijze aan mij

Vroeg opgestane intellectuelen

voorstelt, heeft inderdaad een prachtige en onberispelijke haardos van steil achterover gekamd grijs haar. 'Ik ben de baas in huis! Ik heb toestemming van mijn vrouw om dat te zijn', grapt het bordje achter zijn rug. 'Ik kom hier al sinds de jaren '70', vertelt hij. Kees laat me raden hoe oud hij is. Mijn gok komt ongunstig uit, maar dat deert Kees niet. Ik ben 82, nou eigenlijk 81, want ik ben een jaar ziek geweest. 'Daar kom je genadig van af', zegt Frans. 'Ja, dat snap je niet hè? Dan had je maar moeten studeren'.

Als ik dacht dat ik met Frans de intellectueel van het tentje ontmoet heb, heb ik het mis. Met een gemoedelijke lach glijdt Jan de bank in. 'Ieder zit in hetzelfde voertuig op weg naar zijn executie, Thomas More', citeert hij, en vertelt desgevraagd dat hij een schoonmaakbedrijf runt. Hij houdt nogal van lezen, als kind al. Op dit moment verdiept hij zich in 'Totaliteit en oneindigheid' van Levinas. Wel ingewikkeld geeft hij toe, 'Het gelaat van de Ander' las een stuk gemakkelijker. Dit weekend heeft hij overigens een boek uit 1762 op de kop getikt met prenten van Frans van Mieris.

Richard bekent dat hij van de schilderkunst van Isaac Israëls houdt. 'Ik zorg ervoor dat de sfeer hier goed blijft', vertrouwt hij me toe. 'Laatst kwam een klant die in 1 minuut al tien keer het K-woord in de mond nam. Dan zeggen de jongens niks meer, hè. Die heb ik eruit gezet. □

De ruimte bevat een kleine bar, één tafel met rondom een bank. Boven het raam hangen bordjes van wat er nog meer te verkrijgen is, zoals een broodje halfom met Lever en Pekelvlees. Boven het barretje hangen vakken met rollen snoep, repen chocola en andere kleine versnaperingen. En dat alles in een ruimte die niet eens zoveel groter is dan de naast gelegen bushalte. 'Vroeger wemelde het in Leiden van dit soort tentjes', vertelt Richard. De klanten hoeven niet te zeggen wat ze willen, want Richard kent iedereen en zet in een ommezien de koffie met of zonder melk en het gewenste broodje kaas neer. Verschillende klanten komen hier al tientallen jaren.

oorden door en heeft al heel wat van de wereld gezien, maar eerst heeft hij zijn kinderen laten studeren aan de universiteit. Hij berekent dat hij inmiddels honderdduizenden ramen moet hebben gewassen, gewoon op een ouderwetse ladder, en welgeteld één keer is gevallen, zonder gevolgen. Nu doet hij alleen nog veertig winkels in de binnenstad, dat is alles.

Boven zijn hoofd hangt een bordje 'Er wordt meer tijd verknoeid met werken dan met niets doen'. Frans, die door de anderen graag op de hak genomen wordt, laat alles rustig over zich heen gaan. Zijn verzorgde tongval klinkt ietwat chique in deze omgeving, misschien lukt dat het een en ander uit. 'Mijn zoon heeft

De Profburgwijk zou de Profburgwijk niet zijn zonder vrijwilligers. Veel wijkgenoten dragen hun steentje bij, zo ook Renée Stevense. Renée woont op de Kanaalweg en heeft zich de afgelopen tijd vooral ingezet voor de Social Sofa. Achter haar huis, tussen de Kanaalweg, Franchimontlaan en de Beijerinklaan, staat de Buurtschuur. Daar is de laatste tijd hard gewerkt aan de Social Sofa, onder leiding van Renée.

‘Ik houd van organiseren,’ vertelt ze. ‘Ik vind het erg leuk om te doen, en als je een uurtje per week wat doet, doe je altijd meer dan je denkt. Bovendien,’ zegt ze lachend, ‘is het ook een kwestie van goed delegeren.’ Renée is niet alleen actief als vrijwilliger. Haar brood verdient ze met muziek maken. ‘Eigenlijk hoor ik op deze tijd te repeteren,’ vertelt ze. ‘Zal ik iets laten horen?’ In de achterkamer staat haar contrabas, waarop ze zichzelf begeleidt. Ze speelt ‘Sunny’ van Stevie Wonder (origineel van Bobby Hebb), en ook een eigen geschreven nummer. Zo word ik getraakteerd op een miniconcert.

Vergat mijn tekst

Hoewel muziek haar lust en haar leven is, vindt Renée het ook belangrijk om vrijwilligerswerk te doen. ‘Toen ik een paar jaar geleden een burn-out kreeg, ben ik vrijwilligerswerk gaan doen,’ vertelt Renée. ‘Ik stond op het podium en vergat mijn tekst. Meestal kan ik dat nog wel oppikken, maar toen kwam ik echt niet meer uit. Ik wist: dit is niet goed. Ik was bang dat er iets ernstigs aan de hand was, dacht aan Alzheimer of zo. Gelukkig was het ‘maar’ een burn-out, iets tijdelijks dus. In die tijd ben ik het vrijwilligerswerk op gaan pakken. Zo had ik iets te doen en maakte ik mezelf ook nog eens nuttig.’

Ik zie het helemaal voor me

En zo is Renée bij de Buurtschuur terecht gekomen, en dus ook bij de Social Sofa. ‘Het project Social Sofa is afgerond,’ zegt ze. ‘Hij heeft een tijdje in de buurtschuur gestaan, maar nu staat hij op zijn vaste plek, in de Franchimontlaan.’ Als het aan Renée ligt, wordt de buurtschuur een florerend ontmoetingscentrum in de wijk. ‘Ik zie het voor me,’ zegt ze ambitieus. ‘Kerstborrels,

maandelijkse borrels voor wijkbewoners, maar ook workshops. Een cursus djembé spelen voor kinderen bijvoorbeeld, knutselmiddagen, noem maar op. Ik wil me daarvoor inzetten. Samen met anderen natuurlijk, want alleen kan ik het niet. Maar ik heb al genoeg mensen gesproken die mee willen helpen. Als we allemaal doen wat we kunnen, moet het goed komen.’

Renée Stevense:

‘Als vrijwilliger ontmoet je allerlei nieuwe mensen’

Veel nieuwe vrienden

Het leuke aan haar vrijwilligerswerk vindt Renée de ontmoeting met andere mensen. ‘Ik heb veel nieuwe vrienden gemaakt,’ zegt ze. ‘Als je je inzet als vrijwilliger, bijvoorbeeld voor de wijk, ontmoet je zoveel leuke, nieuwe mensen. Mensen die praktisch je buurman of buurvrouw zijn, maar waarvan je eerder niet wist wie het waren. En je kunnen leren kennen is ook erg belangrijk. Daarom zijn straatfeesten ook zo leuk, dat zouden we veel vaker moeten doen. Als je elkaar beter leert kennen, geeft dat ook een gevoel van veiligheid.’

Voorlopig is Renée dus nog niet klaar met vrijwilligerswerk. Vooralsnog is het goed te combineren met haar werk als muzikant. ‘Ik ben nu hard aan het werk voor een nieuwe cd. Maar het vrijwilligerswerk laat ik echt niet gaan. De buurtschuur wordt steeds meer opgeknapt, we zijn bezig met subsidie en ook de gemeente Leiden staat achter het plan om er een ontmoetingsplek van te maken. En als deze buurtschuur helemaal af is? Dan bouwen we ergens anders toch weer een nieuwe!’ □

door Marijke Boter

foto Rob Oudshoorn

Najaarsprogramma vanaf september 2018

- **Koorzang:**
Klezmer en Zingen met de zon mee.
- **Cursussen:**
Schildercursussen (verschillende thema's en technieken).
Meditatie en contemplatieve dans.
Leven tussen tijd en eeuwigheid (over het oude Egypte).
- **Lezingen** Wat is synchroniciteit?
Wat is resonantie?
Biografie en levensgeluk.
- **Werkplaats voor de Toekomst**
Samen bouwen aan een eerlijke en vrije samenleving.

Voor meer informatie en inschrijven, zie
www.dezonneboom.nl of bel 071 - 5123 137

De Zonneboom • De Laat de Kantersstraat 5 • 2315 JS Leiden
E info@dezonneboom.nl • I www.dezonneboom.nl • T 071 - 512 31 37

Kids in de knoop?

True Colours Integratieve Kinder- & Jeugdtherapie

www.truecolourskids.nl
Burggravenlaan 223
Tel. (071) 5414652

Alchemilla

Tuinontwerp- en adviesbureau

Marian Rappoldt
De Sitterlaan 75
Tel.: 071-5135142 of 071-5661405
E-mail: info@alchemillatuinontwerp.nl
www.alchemillatuinontwerp.nl

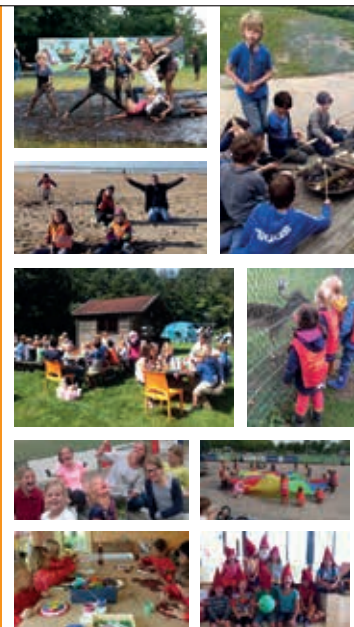
Folder op aanvraag

KOM JE OOK NAAR 'T KASTEEL

Buitenschoolse Opvang
en Gastouderbureau

ALLE LOKATIES MET GROTE BUITENRUIMTES

Alle
Kastelen in
de wijk

071 - 566 12 76
www.tkasteel.nl

De kunst van het water geven

Het klinkt gek, maar hopelijk komt dit stukje te laat en zijn onze tuinen weer een beetje bijgekomen van de lange droge zomer. Hoeven we niet meer met gieters te sjuouwen. Terwijl ik dit schrijf zijn er in elk geval weer wat buien gevallen, maar de verwachting is dat er meer van dit soort hittegolven gaan komen. Hoe helpen we de tuin zo'n zomer door?

Het begint met een goede inrichting en verzorging van de tuin. In een tuin met veel groen heerst een aangenamer klimaat dan in een tuin met veel bestrating. Kale grond droogt snel uit in de zon, zeker als er ook nog een droge wind waait. Zorg voor voldoende humus in de grond door elk jaar een laag compost aan te brengen en afgevallen blad te laten liggen. Humus houdt vocht vast en zorgt ervoor dat de bodem minder snel uitdroogt.

En als er dan toch weer een hittegolf komt? Vroeg of laat zal er water moeten worden gegeven, maar hoe, wat en wanneer, dat is nog een hele kunst. In principe hebben planten die al langer in de tuin staan geen water nodig. Zij hebben een flink wortelgestel gemaakt en gaan bij droogte zelf op zoek naar water door nog dieper te wortelen. Begin dus niet te snel met water geven, want dan maak je de planten lui. De wortels blijven aan de oppervlakte en de planten worden extra gevoelig voor droogte. Alleen planten die minder dan

een jaar in de grond staan, moeten wel extra water krijgen omdat ze nog niet zoveel wortels hebben kunnen maken. Zelfs als een plant slap gaat hangen overdag, is dat nog niet direct reden tot paniek. De plant probeert zichzelf zo te beschermen tegen de felle zon. In de avond zal hij waarschijnlijk weer helemaal bijkomen. Als dat niet het geval is, of als een plant bruine of gele blaadjes krijgt, wordt het tijd om water te gaan geven. Doe dat dan heel gericht, met een gieter direct op de grond of door een tuinslang zonder sproeikop bij de plant te leggen. Geef één of twee keer in de week flink veel water. Elke dag een beetje heeft niet zo veel zin, want dat zal de wortels nauwelijks bereiken. Een vuistregel is dat er 20 liter water, dus

twee grote volle gieters, nodig is om een vierkante meter grond tot 20 cm diep nat te maken. De hele tuin sproeien is een verspilling van water, omdat lang niet alle planten het nodig hebben. Sommige doen het juist heel goed in de warmte en droogte. Bovendien is het beter als de planten niet nat worden. Overdag kunnen ze verbranden in de zon, en planten die vochtig de nacht in gaan worden gevoeliger voor schimmelinfecties. En je maakt de slakken blij... Veel mensen zetten 's avonds een half uurtje de sproeier aan totdat de aarde weer mooi zwart is en er nat uitziet. Maar als je dan even met je vingers in de grond wroet, zal je zien dat het water soms maar een millimeter diep is gekomen en dat de grond daaronder nog kurkdroog is. Het beste tijdstip om water te geven is 's ochtends vroeg of in de avond. Overdag gaat er veel water verloren door verdamping. Maai grasveldjes niet te kort en laat het afgemaaide gras liggen. En wees gerust, ook een volkomen geel geworden gazon zal zich herstellen als het eenmaal weer gaat regenen. □

door Marian Rappolt

TUINTIPI!

Planten geven verkoeling, terwijl stenen de warmte juist vasthouden. Zet de tuin dus lekker vol met planten en heesters, en liefst ook met een klein blijvende boom voor meer schaduw. Als er plekken zijn waar de bodem zichtbaar is, zou je een mulchlaag van gemaaid gras, cacaodoppen of iets dergelijks kunnen strooien, om verdamping tegen te gaan.

'Mijn kinderen
zijn mijn
zuurstof'

Ze zit aan tafel in haar ruime tuin. Twee van haar kleinkinderen lopen in en uit. Mevrouw Dadi spreekt Frans met ze, want haar dochter en kleinkinderen wonen in Frankrijk, net buiten Parijs. Ook twee van haar dochters en haar broer zitten aan de tafel die vol staat met thee en lekkers. Al meer dan dertig jaar wonen ze in de De Gijselaarstraat. 'We waren lange tijd het enige buitenlandse gezin in de Burgemeesterswijk.'

De familie Dadi woont sinds 1971 in Leiden. 'Mijn man en ik kwamen naar Nederland voor het werk. Het eerste jaar hier vond ik ontzettend zwaar. Ik kende niemand en had weinig te doen. Het moeilijkste vond ik dat ik de taal niet sprak. Als ik iemand aan zag komen, ging ik snel naar binnen om maar niet te hoeven praten. Eigenlijk wilde ik het liefst zo snel mogelijk terug naar Algerije. Naast Arabisch wordt daar ook Frans gesproken. Daar had ik in die eerste periode hier wel profijt van, want toentertijd spraken in Nederland veel mensen Frans - veel meer dan nu. Bij de huisarts of bij de gemeente kon ik me op die manier toch goed uitdrukken.'

In 1986 verhuisde de familie naar de De Gijselaarstraat. Ze kregen de woning toegewezen van de woningbouwvereniging. Mevrouw Dadi: 'We moesten wel eerst zelf de Duitse krakers uit onze woning zien te krijgen. Dat lukte nog wonderbaarlijk snel, binnen een maand. Vraag niet hoe het huis eruit zag... Alle tussendeuren in huis waren stuk, het was totaal uitgeleefd.' Dochter Zohra, die zelf op de Burggravenlaan woont: 'In de buurt ging toen rond dat er 'een buitenlands gezin met heel veel kinderen' kwam wonen.' Mevrouw Dadi moet daar nu hartelijk om lachen: 'Ik heb zes kinderen maar we hebben in dit huis

nooit met meer dan vier kinderen gewoond. Niet veel anders dan bij andere gezinnen in de straat.'

Ook Boualem, de broer van mevrouw Dadi zit aan tafel. Ook hij woont al jaren in Leiden. 'Eigenlijk vormen we één groot gezin, wij en dat van mijn oom', vertelt dochter Salima. Zij is over uit Frankrijk om haar kinderen op te halen, die twee weken bij hun oma gelogeed hebben. 'Toen wij jong waren, waren er niet veel kinderen hier in de buurt om mee te spelen. Dus trokken we veel op met onze familie. Als kinderen zijn we samen opgegroeid. Als mijn moeder het over haar kinderen heeft, dan bedoelt ze ook de drie kinderen van mijn oom.'

Inmiddels woont mevrouw Dadi alleen. Haar man overleed een jaar geleden. 'Onze moeder heeft twee jaar lang voor onze vader gezorgd', zegt Salima. 'Dat deed ze met veel liefde, maar het zorgde er ook voor dat ze het huis bijna niet meer uit kwam. Hierdoor zijn sommige sociale contacten jammer genoeg wat verwaterd.' Mevrouw Dadi is al zo'n 25 jaar lid van de Leidse Stichting Arabische Vrouwen Narcis. Met haar tachtig jaar is ze één van de oudste leden. 'Ik kwam daar veel. Ik gaf er kookles aan

'Nog steeds die mevrouw van de lekkere taart'

Nederlandse vrouwen en hielp bij het organiseren van feesten. Het is een fijne plek om mensen te ontmoeten. Sinds het overlijden van mijn man heb ik wat minder fut om er heen te gaan. Op straat word ik nog steeds wel eens aangesproken als 'die mevrouw van de lekkere taart'. Dat vind ik dan wel weer heel leuk. Maar ik zit niet stil hoor, ik ben nog graag actief. Ik wandel en handwerk veel en ik hou van tuinieren. En ik reis nog regelmatig naar familie in Frankrijk en Algerije.'

Definitief terugkeren naar Algerije hoeft voor mevrouw Dadi niet meer. 'Al mijn kinderen en kleinkinderen wonen in Nederland. Behalve Salima, maar ook haar zie ik vaak. Waar mijn kinderen zijn, daar ben ik gelukkig. Mijn kinderen zijn mijn zuurstof.' □

door Maaïke Botden

door Jan Hakvoort

Kent u Saartje nog? De beroemde huishoudster uit de jeugdserie Swiebertje? Deze vrouw zorgde dat het huishouden van de Burgemeester als een zonnetje liep. Sabine Blom van Assendelft, die zelf werd geconfronteerd met de organisatie van zorg voor (schoon)ouders, wilde daar een goede oplossing voor vinden. In 2013 richtte ze daarom 'Saar aan Huis' op: een organisatie die betaalde mantelzorg biedt.

Sinds 2013 zijn er in het land al meer dan 20 vestigingen gekomen, met elk een eigen vestigingsmanager. Voor Leiden en omstreken is dat Nicole Verduijn. Ik spreek met haar af om een interview te houden met een van haar "Saars" en met de mevrouw De Wolf, die zij bezoekt in onze wijk. Maar omdat de gezondheid van deze mevrouw te wensen overlaat, en een interview te belastend en verwarrend is, spreek ik met haar dochter Els en de Saar af bij haar thuis in Valkenburg.

De Klant

Mevrouw De Wolf is 91 jaar oud, en woont nog steeds zelfstandig in het huis in onze wijk waar ze in 1974 met haar tweede man en vijf kinderen is komen wonen. Haar man is al geruime tijd geleden overleden, en de rollator waarmee ze tot voor kort nog zelf kon lopen is omgeruild voor een rolstoel. Maar naar een verpleeghuis wil ze beslist niet. "Zo gauw ze daar naartoe gaat, gaat ze dood", meent Els. Enige jaren geleden zag mevrouw De Wolf in onze wijkkrant een advertentie staan van Saar aan Huis, en dat leek haar wel wat: iemand die tegen betaling op bezoek komt voor een praatje, een gezellig uitje of licht huishoudelijk werk.

De Saar

En zo kwam Menja ten Hove in beeld. Zij is 44 jaar, woont in Leiden, heeft twee kinderen, en daarnaast een baan als O.K. assistente. Sinds mei 2017 bezoekt ze mevrouw De Wolf. Elke dinsdag begint met een bakkie en een babbeltje om even te kijken hoe het gaat. Dan is het vaste prik om de kapster (in de wijk) te

Haar dochter Els heeft contact gezocht met Nicole, en nadat Els en haar moeder met haar hadden gesproken over Saar aan Huis en daar een goed gevoel bij hadden, is er gezocht naar een Saar die bij moeder zou passen. Bij Saar aan Huis werken voornamelijk vrouwen tussen de 40 en 60 jaar, die wat "levenservaring" hebben en die ongeveer de leeftijd hebben van de kinderen van de oudere die bezocht wordt.

bezoeken en vervolgens wordt er ergens koffie gedronken. De laatste weken is dat bij tennisvereniging Meerburg. Mevrouw De Wolf vindt dit enig: ze kent er mensen van vroeger en heeft veel aanspraak. Op donderdag wordt er een uitstapje gemaakt, bijvoorbeeld naar Katwijk voor een visje, ergens een patatje eten of naar La Place bij Zoeterwoude. Menja biedt ook aan om mee te gaan naar het zieken-

huis als dat zo uitkomt, zorgt voor de plantjes en kookt maaltijden. Op maandag komt ook Saar Ankie langs. Zij brengt mevrouw De Wolf naar het Trefpunt van Radius, bij het Professorenpad.

De Mantelzorger

Vanaf het begin is Els al zeer tevreden over hoe het verloopt tussen haar moeder

opgeschreven wie er op bezoek komt en hoe laat. Dagelijks komt er drie keer een thuiszorghulp via ActiVite, maar volgens Els kijkt haar moeder vooral uit naar het bezoek van de Saar. Met haar heeft ze leuke gesprekken en doet ze gezellige dingen. Volgens Menja is mevrouw De Wolf humoristisch, kan ze genieten van foto's en gezelligheid, kijkt ze graag sport, en

club mensen, met hart voor de zaak". Het mes snijdt aan twee kanten, want behalve een fijne oplossing voor het langer thuis blijven wonen van ouderen, biedt Saar aan Huis ook een kans voor dames die parttime willen werken. Het uurtarief voor Saar aan Huis is 23 euro per uur, met een toeslag in de avond en in het weekend. Vaak kan een deel van het bedrag vanuit een PGB betaald worden. □

Saartje

en Saar Menja: "Het voelt bijna aan als familie". Zelf heeft ze twee zonen die al het huis uit zijn, en twee kleinkinderen, waar ze regelmatig op past. Ze komt als mantelzorger vaak bij haar moeder, maar heeft ook zo haar eigen bezigheden. De zorg voor moeder neemt wel toe nu er sprake is van beginnende dementie en zij soms de dagen een beetje door elkaar haalt. In een agenda thuis wordt voor haar

vindt ze het leuk om te praten over vroeger, bijvoorbeeld over haar herinneringen aan de Peurbakkentocht.

De organisatie

Zo'n vier keer per jaar komen alle "Saars" uit Leiden en omstreken bij elkaar bij Nicole thuis. Om ervaringen en kennis uit te wisselen en soms vertelt een deskundige iets over dementie. Menja: "Het is een fijne

'Els en mevrouw De Wolf zijn heel blij met hun eigen Saar en hopen dat Menja nog lang op bezoek kan blijven komen.'

De **K**inderhaven
KINDEROPVANG 0-12 JAAR
Liefdevol, flexibel & UITDAGEND!

www.dekinderhaven.nl

De meest
Flexibele
kinderopvang
in Leiden en
Alphen a/d Rijn!
0-12 jaar

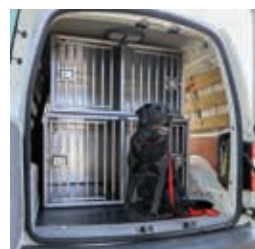
- flexibele opvang uren mogelijk
- onbeperkte ruildagen
- verruimde openingstijden
(07.00 - 19.00 uur)

Liefdevol, flexibel & UITDAGEND!

T 071 - 76 000 56 E info@dekinderhaven.nl W www.dekinderhaven.nl

Is uw hond onderdeel van uw gezin en wilt u, net als voor uw gezin, het allerbeste voor uw hond? Dan is hondjeloopen.nl uw ideale uitlaatservice!

hondjeloopen.nl maakt meerdere groepswandelingen per dag in de regio Oegstgeest & Leiden. De groepen zijn altijd klein zodat uw hond alle aandacht krijgt. hondjeloopen.nl vervoert uw hond in veilige hokken en is flexibel.

Ik kijk er naar uit om te lopen met uw hond! Interesse? Check hondjeloopen.nl

hondjeloopen.nl Pieter de Rotte 06-51745323 pieter@hondjeloopen.nl

tacoyo
Move your body, relax your mind

ACTIE
2 GRATIS PROEFLESSEN PER PERSOON

LEIDEN, GYMZAAL DA VINCI COLLEGE
LAMMENSCHANS, BETAPLEIN 24
17:00-18:15, 18:15-19:30, 19:30-20:45, 20:45-22:00 uur

TACOYO
Body en mind conditietraining op muziek

Iedere maandag in Leiden

Tacoyo Trainer
Viktor Verwoerd
06-41549731
v.verwoerd@tacoyo.nl

Knip uit en Profiteer van het voordeel!

Gratis proefles 1

Gratis proefles 2

Werk vijf kwartier aan uw houding, figuur en souplesse. Tacoyo is stress verlagend, ontspannend en niet zweverig. U beweegt in een groep met losse gewichtjes op inspirerende muziek, maar wel op uw eigen niveau. Fysiotherapeuten bevelen Tacoyo aan. Het is voor iedereen: jong en oud, man en vrouw.

De kosten per les bedragen: € 9,00. Start van het seizoen: eind augustus. Tussentijds instromen kan altijd!

* Geldig voor nieuwe cursisten. Vraag naar de voorwaarden.

WWW.TACOYO.NL

Gezocht Safari liefhebbers

De werkgroep duurzaam wil graag energiesafari's in de wijk gaan organiseren.

door Karin Jansen

Wat is een energiesafari?

Met maximaal acht wijkbewoners fiets je op een zaterdagochtend ongeveer anderhalf uur door de wijk, om even binnen te kijken bij wijkbewoners die duurzame maatregelen hebben genomen in of rond hun huis.

Wat zijn duurzame maatregelen?

Dat kan van alles zijn. Van zonnepanelen tot warmtepompen, van watersystemen in de tuin tot sedumdaken, van elektrische auto's tot triple glas.

Hoe ziet zo'n ochtend eruit?

De groep verzamelt ergens in de wijk en fietst vervolgens een route naar alle 'kijkpunten'. Op elk kijkpunt zijn we ongeveer 10-15 minuten. Na 5 kijkpunten ben je anderhalf uur later weer terug bij het startpunt.

Waarom zou je bij anderen willen kijken?

Als je een duurzame maatregel wilt nemen, sta je soms voor een grote investering. Als je dan van alle kanten tegengestelde adviezen krijgt, is beslissen best lastig. Wat is er fijner dan je vragen neer te kunnen leggen bij een ervaren wijkgenoot? Je doet ideeën op en hebt een netwerk.

Waarom zou je de kijkers willen ontvangen?

Je hebt al een duurzame maatregel genomen. Fijn! Misschien helpt jouw ervaring anderen om ook een stap te zetten. En dat is het enige wat we vragen, het delen van je ervaringen.

Wanneer zijn die safari's?

De eerste safari staat gepland in het najaar.

Wat moet ik doen als ik onvoldoende tijd heb om mijn vragen te stellen tijdens de safari?

Vraag aan het kijkpunt of je op een later tijdstip nog eens langs mag komen of mag bellen. Dat vinden de kijkpunten vast niet erg.

Wat zoekt de werkgroep duurzaam?

Kijkpunten! Heb je duurzame maatregelen genomen en wil je je ervaringen delen? Meld je aan bij duurzaam@profburgwijk.nl

Wil je meerijden op safari? Stuur dan een mail naar duurzaam@profburgwijk.nl, dan houden we je op de hoogte van data, tijdstippen en andere plannen.

Portretten van Het Zoete Land

door Sabien Teulings

Op een vroege maandagochtend eind augustus klinkt bij stadstuinderij Het Zoete Land het ritmisch getik van watersproeiers. Drie mensen zijn geconcentreerd aan het werk tussen de bessenstruiken: het zijn de professionele biologische tuinder Jessica Zwartjes en twee vrijwilligers John (72) en Thea van Klink (74). Ze maken de loten klaar voor het volgende jaar. Onkruid aan de voet van de struiken trekken ze weg.

Op Het Zoete Land op de hoek van de Zoeterwoudsesingel en Cronesteinkade werken 30 vrijwilligers minimaal één dagdeel per week mee. Maar John en Thea zijn er veel vaker. Hun hele leven hielpen ze mee in de volkstuinten van hun ouders. Dus toen ze zich vier jaar geleden aanmeldden als vrijwilliger was het voor hen vanzelfsprekend om het niet bij één dagdeel te laten. Voor een keertje onderbreken ze het werk om uitgebreid te vertellen wie ze zijn en wat hen bindt aan Het Zoete Land.

Hier doe je het werk met elkaar

“Wij zijn hier de oudsten van de vrijwilligers. Je ziet onze leeftijd niet aan ons af? Dat komt zeker omdat we altijd druk aan het werk zijn en we voelen ons ook niet oud. Wij zijn hier eigenlijk elke dag als tuinder Jessica er is. Maandag, vrijdag en zaterdag. Vaak zijn we er ook op woensdag. Dan helpen we de kok van restaurant Resto van Harte om groente te oogsten.”

“Mijn vader heeft altijd een volkstuint gehad. Zodra ik kon lopen als klein jongetje moest ik al mee: bonen dorsen, rapen rooien. Eerst had hij een tuin aan de Besjeslaan, later bij de Vondellaan. Op het laatst bij de Onderlinge Tuin Vereniging bij Roomburg, met een leuk huisje waar mijn moeder graag zat. Toen mijn vader overleed namen wij de tuin over. Maar in combinatie met een fulltime baan kost een moestuin eigenlijk te veel tijd. Op Het Zoete Land doe je het werk met elkaar.”

“De kinderen vinden het prachtig als je zo'n grote wortel uit de grond trekt”

foto Jessica Zwartjes

John en Thea van Klink werken al vier jaar als vrijwilliger op Het Zoete Land

“Tot mijn pensioen heb ik in het grafische gewerkt. Met van die giga persen drukten we bij VNU de Panorama, Revu en Story. En later werkte ik digitaal. Thea deed thuis de huishouding en de opvoeding van ons kind. Zo ging dat vroeger. Sinds we getrouwd zijn in 1970 wonen we in de Oppenheimstraat en daar wonen we nu nog steeds.”

Elke dag ziet er eigenlijk hetzelfde uit

“Een dag op Het Zoete Land begint nu in de zomer meestal met beregenen van het land met het water dat we pompen uit de sloot. Verder wieden we veel en we zaaien, planten en woelen. Je voelt in de grond: het is hard. Dan moet de bovenste laag gewoeld worden.”

“Elke dag ziet er eigenlijk hetzelfde uit. Er is misschien wat verschil of we boerenkool planten of sla. En op het moment zaaien we bijvoorbeeld winterrogge. Dat is niet om het oogsten, maar om de grond vruchtbaarder te maken. Dat heet een groenbemester.”

De kinderen vinden het prachtig als je zo'n grote wortel uit de grond trekt

“Het is leuk werk. Je leert ervan. En je hebt je groente van dichtbij. De bezoekers aan het land en de oogstdeelnemers zijn vol lof over hoe het erbij staat. Daar doe je het voor. En als je de kinderen ziet die met hun ouders komen oogsten. De kinderen vinden het prachtig als je zo'n grote wortel uit de grond trekt of een grote biet.”

Zaadje in de grond en het groeit

“Vroeger op de volkstuin bij ons waren het gewoon bonen, bloemkool, uien en prei. Die bijzondere dingen die we hier telen hadden we niet. Maar verder werkt het hetzelfde hoor: zaadje in de grond en het groeit.”

In de supermarkt wordt het de grond uitgejaagd

“Natuurlijk is de mest hier van een biologische boer en ook de compost is biologisch. En het is onbespoten. Ook heeft de groente hier de tijd om te groeien. In de supermarkt wordt het de grond uitgejaagd. Dat alles proef je.”

“Maar spuiten met rommel deed mijn vader ook nooit hoor. We deden toen ook bijzondere dingen tegen plagen en ongedierte. Dan maakten we “koolkraagjes”

bijvoorbeeld, tegen knolvoet, dat is een schimmel. Met sigarettenas maakten we een cirkel om de voet van de kool.”

Wij zijn niet van de roerbak

“Behalve vrijwilligers zijn we ook oogstdeelnemers. Van de oogst koken we samen. Hartstikke gezellig maar we zijn gewoon van de oude stempel hoor. De bietjes koken we en die eten we met aardappel erbij en een stukje vlees. Wél vaak een biologisch stukje vlees. Wij zijn niet van de roerbak. En we maken preistamppotjes. Veel stampotjes.”

Wij maken bezoekers wegwijs

“In 2014 fietste ik hierlangs en zag ik ze hier in de weer. Als ik mensen zie tuinieren, denk ik altijd hé, wat is dat? Toen heb ik een tijdje staan praten en heb ik me gelijk opgegeven als vrijwilliger. In maart 2015 zijn we begonnen. Toen bleek al snel dat het fijn is als wij de bezoekers wegwijs maken, als een soort gastheer en gastvrouw. Dan kunnen de tuinder en de rest van de vrijwilligers doorwerken op het land.”

“We zijn steeds intensiever gaan helpen vooral vanaf de zomer 2015. Als je je hele leven lang een tuin hebt gezien, gaat het vanzelf. Zo kon de tuinder ook een week op vakantie en beheerden wij de tuin die week.”

Eigenlijk zijn we één grote familie

“Nu met de droogte hadden we een regenploeg van 4/5 mensen die elke dag in de weer was met de beregening, ook 's avonds. Het was echt wel even spannend: 36 graden in Leiden en hier op deze plek is het door de beschutting al snel een paar graden warmer. En dat was net de week dat de tuinder op vakantie was. Maar ik ga er altijd 200 procent voor.”

“En als mensen dan op de tuin komen en ze zien dat de tuin er zo goed uit ziet, ook met deze droogte, dan is dat leuk. Daar doen we het voor. Het kan zó gezellig zijn hier met alle vrijwilligers en mensen die komen oogsten. Het is één grote familie.”

Het Zoete Land is altijd open voor bezichtiging. Ook oogstdeelnemer, bloemenplukker of vrijwilliger worden?

Zet jezelf op de wachtlijst via www.hetzoeteland.nl. Geen zin om te wachten? Elke vrijdag serveert Resto Van Harte bij restaurant Sijthoff op de Doezastraat maaltijden voor 13 euro met groente van Het Zoete Land en andere lokale specialiteiten.

Waar vier jaar geleden op de hoek van de Zoeterwoudsesingel en de Cronesteinkade alleen een grasveldje te zien was, wuiven nu zonnebloemen, groeien kolen, wortelen, sengersnaps en tientallen soorten bloemen en kruiden. Inmiddels is er een levendige gemeenschap ontstaan van de mensen rond de tuinderij. Wekelijks komen 125 oogstdeelnemers en hun familieleden oogsten en 11 mensen bloemenplukken. De professionele tuinder en 30 vrijwilligers zorgen dat alles vlekkeloos verloopt. Met elkaar zorgen al deze mensen voor een unieke plek in onze buurt, die inmiddels nationale bekendheid heeft. In de wijkkrant publiceren we de komende tijd portretten van de mensen die Het Zoete Land mogelijk maken.

Leiden
en de Verenigde
Staten: ze hebben een speciale
band met elkaar. En wie kan dat
beter uitleggen dan Joke Kardux, docent
Amerikanistiek aan de Universiteit Leiden.
Samen met haar man Eduard van de Bilt, óók
docent Amerikanistiek, woont zij al 30 jaar in de
De Meij van Streefkerkstraat.

21

Joke
Kardux
over

de innige band

tussen
Leiden en
Amerika

door Maaïke Botden

Joke en Eduard studeerden beiden in Utrecht en promoveerden aan Cornell University in de Verenigde Staten, in respectievelijk de Amerikaanse literatuur en Amerikaanse geschiedenis. Een aanstelling aan de Universiteit Leiden vormde de aanleiding om naar Leiden te verhuizen.

‘Mijn taak was toen een nieuw keuzevakpakket in te richten, waarin de Amerikaanse geschiedenis, politiek, cultuur en literatuur in samenhang bestudeerd werden. Dat was in 1986. Inmiddels is het programma uitgegroeid tot een minorprogramma in de bachelorfase en een masteropleiding in North American Studies. Een aantal basisvakken die destijds opgezet zijn, worden nog steeds gegeven, zoals een inleidende cursus ‘From the Pilgrims to the Present’. Daarnaast geven we ook cursussen die dieper ingaan op bepaalde thema’s, zoals de Afrikaans-Amerikaanse geschiedenis en cultuur.’

‘Slavernij en de burgeroorlog zijn diep geworteld in de Amerikaanse geschiedenis. Het is een collectief trauma dat zijn weerslag vindt in de Amerikaanse literatuur. Slavernij en zwarte geschiedenis in het algemeen zijn belangrijk in de Leidse Amerikanistiek: de basis hiervoor werd in de jaren ’50 gelegd door professor Wim Schulte Nordholt, een pionier op dit gebied. Net toen Martin Luther King en de burgerrechtenbeweging opkwamen, publiceerde hij in 1956 Het volk dat in duisternis wandelt. Met dit werk legde hij de basis voor het onderwijs en onderzoek in de (zwarte) Amerikaanse geschiedenis in Leiden. Ook hier roept de aanwezigheid van Surinaamse en Antilliaanse Nederlanders de herinnering aan het slavernijverleden op, daar kun je niet omheen.’

‘Opmerkelijk is dat er, in tegenstelling tot Nederland, nog altijd geen nationaal slavernijmonument is in de Verenigde

Staten. Tot de jaren ’90 werd dit thema sowieso behoorlijk verdoezeld. Dit is nu wel aan het veranderen. Vorig jaar heb ik een semester ‘Slavery and Memory’ gedoceerd aan The College of William and Mary in Williamsburg, in de voormalige slavenstaat Virginia. Met mijn studenten heb ik daar onderzoek gedaan naar de wijze waarop in musea vorm gegeven wordt aan de herinnering van de slavernij.’

‘In het verleden was bijvoorbeeld in het plaatselijke openluchtmuseum Colonial Williamsburg, vooral aandacht voor het dagelijks leven van de gewone (blanke) burgers én voor de beroemde ‘founding fathers’ die daar de basis legden voor de onafhankelijkheidsoorlog tegen Engeland. Nu is er veel meer aandacht voor het feit dat destijds de meerderheid van de bevolking uit zwarte slaven bestond en dat de uit Virginia afkomstige founding fathers, zoals George Washington en Thomas Jefferson, zelf honderden slaven bezaten. Je ziet dat ook op het landgoed van Jefferson, Monticello. Toen wij dat museum in 1998 voor het eerst bezochten, ging de rondleiding alleen over Jefferson en zijn prachtige huis. Nu zijn er speciale rondleidingen over het leven van de slaven op de plantage en in het bijzonder van de Hemings familie: 20 jaar geleden werd via DNA-onderzoek ontdekt dat Jefferson tenminste één kind heeft verwekt bij zijn slavine Sally Hemings. Mijn studenten hebben een korte videopresentatie gemaakt van de manier waarop deze verborgen geschiedenis nu op Monticello voor het voetlicht wordt gebracht.’

‘De stad Leiden heeft, anders dan Amsterdam, niet zo’n directe band met de slavernij. Behalve dan als het gaat om Jacobus Capitein. Als kind gekidnapt en tot slaaf gemaakt, werd hij in 1725 cadeau gegeven aan een Nederlandse kapitein (vandaar zijn naam). Omdat slavernij toen al verboden was in Nederland, werd de kleine Jacobus geadopteerd. Hij bleek een getalenteerde jongen. Hij ging naar de Latijnse School in Den Haag en studeerde vervolgens theologie in Leiden. In zijn scriptie verdedigde Capitein de slavernij: slaven werden veelal tot christen gemaakt en dat vond hij een goede zaak. Een opvatting die de universiteit veel aandacht opleverde én die zeer in de smaak viel bij de bestuurders van de West-Indische Compagnie. Capitein werd als zendeling naar het Nederlandse slavenfort Elmina in Ghana gestuurd. Daar

overleed hij 5 jaar later al, vermoedelijk door zelfmoord. De werkelijkheid van de slavenhandel brak hem misschien op.’

‘Leiden is onlosmakelijk verbonden met de Verenigde Staten vanwege de Pilgrims. Een bijzondere geschiedenis die jammer genoeg nog steeds onderbelicht is in de stad. De uit Engeland afkomstige Pilgrims zochten hun heil in Leiden en woonden rond de Pieterskerk. Hier konden zij vrijuit hun geloof belijden. Een aantal van hen vertrok in 1620 naar Amerika om daar een nieuw bestaan op te bouwen. Van de 100 passagiers op het beroemde schip de Mayflower kwamen er maar liefst 50 uit Leiden. Onder hen bevond zich William Bradford, die lange tijd gouverneur zou zijn van Plymouth Colony, de kolonie die de Pilgrims stichtten in New England. In zijn boek ‘Of Plymouth Colony’, dat behoort tot de klassieken in de Amerikaanse literatuur, wijdt hij zelfs een heel hoofdstuk aan Leiden. Deze Pilgrims waren de allereerste ‘founding fathers’. Sterker nog: meerdere Amerikaanse presidenten, onder wie Bush en Obama, stammen af van Leidse Pilgrims. In 2020 is het 400 jaar geleden dat zij Leiden verlieten. Dit zogeheten ‘Mayflower 400 jaar’ wordt groots gevierd in Leiden, Engeland en de VS en gaat ongetwijfeld veel meer aandacht vestigen op dit mooie en betekenisvolle deel uit de Leidse geschiedenis.’ □

Wonen in de wijk voor ouderen: 25 jaar woongroep de Beijerinck

foto Ton Polderman

door Gera Breebaart, stuurgroep Ouderencontact en bewoner van de Beijerinck.

Het Ouderencontact spant zich al jaren in voor het realiseren van woonruimte voor senioren, die ook als zij ouder worden in de wijk willen blijven wonen. Een soort 'Krasse Knarrenhof', zoals er elders in het land steeds meer komen, waar mensen zelfstandig wonen mét onderling contact en betrokkenheid. Waar is ruimte voor bouw van seniorenwoningen in de (vrije) huur- en koopsector? Liefst met gemeenschappelijke voorzieningen? Wat niet iedereen weet, is dat er al een dergelijke woonvorm in de wijk bestaat: de Beijerinck. In 1993 ging deze woongroep van start. Een complex van twintig appartementen in de sociale huursector, gelegen aan het Professorenpad. Woningstichting Ons Doel beheert het complex, de bewoners beslissen wie er intrekt. Zelfstandig wonen én contact met medebewoners. Een mix van echtparen en alleengaanden.

Het initiatief voor deze vorm van groepswonen voor ouderen kwam van toenmalig wethouder Tjeerd van Rij. Waarom wel woonvormen voor jongeren, of mensen met een beperking en niet voor 55-plussers? Met die vraag ging Van Rij het overleg aan met ouderenorganisaties en woningbouwcorporaties. Het idee bleek levensvatbaar en zo ontstond de Beijerinck.

Het voordeel van deze vorm van groepswonen is dat bewoners elkaar kennen en zo nodig hand- en spandiensten verlenen, zonder dat dit zorg of verpleging wordt. Wekelijks zijn er ontmoetingsmomenten in de gemeenschappelijke ruimte. Zeker voor mensen die met het ouder worden minder mobiel worden, is het prettig om vertrouwde gezichten in de directe omgeving te hebben.

Door het jaar heen zijn er diverse activiteiten. Wie mee wil doen doet mee, maar het is niet verplicht. Al ga je natuurlijk niet in een woongroep wonen om helemaal geen contact met je burens te hebben. De bewoners van de Beijerinck komen niet allemaal uit de Profburgwijk. Belangstellende senioren die voldoen aan de inkomensnormen voor sociale huur kunnen zich aanmelden (vóór hun 65^e verjaardag).

Op 24 augustus dit jaar vierde de Beijerinck het 25-jarig bestaan met een feestje voor bewoners en wijkgenoten uit het Ouderencontact, de Wijkwensgroep, wijkvereniging en vertegenwoordigers van de gemeente en Ons Doel. Hopelijk komen er binnenkort ook voor andere senioren in de wijk mogelijkheden voor een dergelijke vorm van zelfstandig samen wonen.

Meer informatie: Thea van Kooperen, voorzitter van de woongroep, 071 - 5310872 of mail naar kooperen@casema.nl □

door Carolien Polderman

Strijdende belangen om tafel bij de gemeente

Ouderencontact Profburgwijk is, met vele andere organisaties, uitgenodigd om aan tafel te zitten bij het beraad dat de gemeente Leiden organiseert over de uiteenlopende belangen in de wijk, nu het gaat over de gewenste en noodzakelijke veranderingen in en rondom het Roomburgerpark. Het belang van de hockey-vereniging, van de Vrienden van het Roomburgerpark, van de tennisvereniging, van de scholen met hun gymlessen, van de korfbalvereniging, van de Kinderopvang 't Kasteel... en van Ouderencontact Profburgwijk.

Het belang dat we als Ouderencontact inbrengen, bestaat uit twee delen: er is dringend behoefte aan seniorenwoningen in de wijk en wij zijn enthousiaste ondersteuners van een park waarin gewandeld kan worden in een groene omgeving, ook voor ouderen die slecht ter been zijn. Onze positie legden we al in 2014 vast in een woonmanifest en als vervolg daarop in een tweede woonmanifest (voorjaar 2018). Deze stukken zijn te vinden op de website: www.ouderencontactprofburgwijk.nl Al die verschillende belangen van al die partijen wegen zwaar. Gaat het ons lukken een balans en een aanvaardbare oplossing te vinden in onze wijk? We doen ons best en houden u op de hoogte via de Nieuwsbrief (aanmelden info@ouderencontactprofburgwijk.nl) □

Een woonvereniging voor ouderen in de Profburgwijk: Vereniging Goed Wonen

Diogenes bood de mogelijkheid om ouderenwoningen vorm te geven in de Finse school aan de Lorentzkade. Tot grote spijt van velen is deze optie niet tijdig serieus genomen door de wethouder Wonen van de gemeente. Een ernstige fout gezien de uitkomsten van de gemeentelijke woon-enquête van 2016 waarbij bleek dat een grote groep oudere wijkbewoners wil blijven in de wijk, juist als zij behoefte krijgen aan kleiner wonen, aan gelijkvloers wonen en aan onderlinge steun en gezelligheid. Het Ouderencontact Profburgwijk is erg blij met het initiatief uit de wijk om een Vereniging Goed Wonen op te richten. De leden van deze vereniging-in-oprichting zullen met vereende krachten in gesprek gaan met de gemeente Leiden. Het doel is duidelijk: levensloopbestendige woningen in de wijk voor oudere wijkbewoners die willen kopen, of belangstelling hebben

voor duurdere huurwoningen. Dat zal, zoals in de Beijerinck, de mogelijkheid bieden elkaar onderling gezelligheid en steun te bieden. De gevelsteen in de Dozystraat laat zien hoe er tachtig jaar geleden nadrukkelijk voor ouderen in de wijk gebouwd werd. We weten sinds de oprichting van het Ouderencontact Profburgwijk hoe waardevol dat kan zijn. Bovendien komen er dan vervolgens ook weer woningen en appartementen vrij voor de jongere generaties die ook in de wijk willen wonen. Aan de oprichting van de Vereniging Goed Wonen wordt hard gewerkt. Wie denkt een nuttige bijdrage te kunnen leveren aan deze vereniging (of de oprichting daarvan) nodigen we van harte uit om mee te denken en mee te werken. Neem daartoe contact op met het Ouderencontact via het emailadres: info@ouderencontactprofburgwijk.nl. □

foto Ton Polderman

Continu in beweging

De kilo's van de vakantie weer laten verdwijnen?
Begin dan nu met sporten bij
Visser Fysiotherapie en Sport

Ons aanbod:
4 sportlessen
naar keuze
gratis!*

Fysiotherapie specialisaties:

- Sportfysiotherapie
- Manueel therapie
- Kinderfysiotherapie
- Schouder, knie en heuprevalidatie
- Medical taping
- Dry needling

*vraag naar de voorwaarden

Groepslessen:

- Sport je Fit
- Sport je Slank
- Pilates
- Yoga
- BodyShape
- Bootcamp

VISSER

fysiotherapie en sport

Van Vollenhovenkade 20A, Leiden, T: 071 - 51 23 111
Octavialaan 61, Leiden, T: 071 - 75 05 290
www.visserfysio.nl

Jouw peuter is er klaar voor!

De peuterspeelzaal
locaties in de wijk:

Kleine Urt

Van Vollenhovenkade 15

Olleke Bolleke

Oppenheimstraat 2

De Glijbaan

Burggravenlaan 17a

...klaar om de wereld te ontdekken

...klaar om verder te groeien

peuterspeelzalen

Met 27 peuterspeelzalen in Leiden e.o. geven we peuters de beste start voor de basisschool. Onze pedagogisch medewerkers stimuleren elk kind op zijn of haar eigen niveau om de volgende stap te zetten. En dat loont! Voor iedereen. Lees verder op:

www.splopvang.nl/wijkkrant

**KOM
KIJKEN!**

Bel voor een afspraak:
☎ 088 - 304 304 3
(van 9 - 16 uur)

VERBOUWPLANNEN?

ADVIES, ONTWERP EN UITVOERING
IN ÉÉN HAND

www.maatwerk-leiden.nl

Menno de Jong 06-29 50 25 70
Pieter Versnel 06-55 86 37 20

door Blide Duk

foto RobBeurseFotografie

Werkgroep Duurzaam voortvarend van start

De werkgroep Duurzaam bestaat uit Maarten Stoffers, Siebrand van der Ploeg, Floris Wouterlood, Agnes van Lierop, Karin Jansen, Cas Wiebrens en Blide Duk. Reacties, tips of op de hoogte blijven van activiteiten van de werkgroep? stuur een email via: duurzaamprofburgwijk@gmail.com

Het thema duurzaamheid vinden we in deze wijk belangrijk, zo bleek al enkele jaren geleden bij de buurtenquête. Tijdens de vorige ALV deed het bestuur een oproep voor vrijwilligers om dit thema verder op te pakken. Maarten Stoffers pakte direct de handschoen op en zes wijkgenoten sloten zich enthousiast aan. Zo werd de werkgroep Duurzaam geboren. Wat houdt dat nu in, duurzaam in de wijk? En wat kunnen we van de werkgroep verwachten?

Dat er veel onder Duurzaam in de wijk valt, wordt bij de eerste bijeenkomst al duidelijk. Van energieneutrale, gasloze woningen tot creatiever groen, van alles komt aan de orde. Logisch, duurzaamheid kun je toepassen op vrijwel alles. De eerste opdracht die de werkgroep zich dan ook stelt, is bepalen waar ze zich de

komende tijd op gaat richten. Het gemeenschappelijke doel is snel duidelijk: een duurzame wijk – groen, zuinig en schoon.

Enthousiasme en expertise

Ieder brengt zijn eigen expertise mee. Floris heeft zijn woning bijvoorbeeld stap voor stap verduurzaamd naar een energielabel A. Ja, dat kan dus met een dertiger-jaren woning. Hij deelt zijn kennis graag. Siebrands en Karins groene vingers kriebelen al. Als vrijwilliger en oogster van Het Zoete Land brengen ze groen graag dichterbij. Cas en Floris hebben ervaring met de beperkingen die het beschermd stadsgezicht of een monumentenstatus opleveren bij verduurzaming. Zonnepanelen mogen bijvoorbeeld in onze wijk niet aan de straatzijde worden gelegd. Ze proberen hier creatieve oplossingen voor te vinden. De beperkingen die er soms zijn, kun je ook omzetten in alternatieven.

Collectieve zonnepanelen of overstappen naar een andere bank levert bijvoorbeeld veel op. Maarten en Blide weten hier veel van. En wat te denken van kleine acties met een groots effect? Agnes doet al veel om afval op straat op te ruimen, en wil dit graag uitbreiden. Iedereen heeft zo zijn eigen invalshoek, met een duidelijk gemeenschappelijke basis. In de bijeenkomsten spat het enthousiasme en de expertise er vanaf. De groep bestaat uit koplopers en wil er zijn voor de hele wijk. Want duurzaam doen is leuk en makkelijker dan je denkt. Die kennis en vooral dat enthousiasme delen ze graag.

De werkgroep staat niet alleen, er zijn allerlei initiatieven om de wijk, stad en regio te verduurzamen. Denk aan de GaGoed campagne, Het Zoete Land en RijnlandWind – om er maar een paar te noemen. De eerste contacten zijn al gelegd, zodat bestaande initiatieven kunnen worden versterkt en aangevuld. Duurzaamheid is natuurlijk ook toepasbaar op de dossiers van de wijkvereniging, denk aan het Roomburgerpark, maar ook aan de sporthal bij de St. Josephschool: kunnen daar bijvoorbeeld zonnepanelen op? En hoe beïnvloedt de nieuwe bebouwing de regenwateropvang? Een belangrijke vraag is nu wat wijkgenoten zelf graag willen. De werkgroep wil er immers zijn voor de wijk.

Denk je mee?

Ideeën genoeg! Dat kan natuurlijk niet allemaal tegelijk. De werkgroep start met acties waar de hele wijk aan kan meedoen. De eerste activiteiten, guerrilla gardening en een energiesafari, zijn al gepland (zie pag. 23 en 37). Want dat is waar het om gaat: samen dingen doen en met elkaar in gesprek gaan. Wat leeft er in de wijk, wat willen we veranderen, hoe kunnen we elkaar inspireren? Dat kan de werkgroep alleen samen met wijkgenoten bepalen. Je bent dan ook van harte uitgenodigd voor de eerste activiteiten. Ook hoort de werkgroep graag tips en ideeën!

Hoe ziet de toekomst van het Roomburgerpark eruit?

door Margot Nicolaes namens
Nieuw Roomburgpark

Een open park met veel groen, in een autoluwe wijk, waar je kunt sporten en recreëren. Een park waar voorzieningen samenkomen, waar jong en oud zich thuis voelen. Een park als hart van de Leidse Professoren- en Burgemeesterswijk. Dát hebben wij voor ogen met Nieuw Roomburgpark.

Visie 1

46

Open park voor de wijk

We wonen in een heerlijke groene wijk en dat willen we koesteren en verbeteren. Als wij aan de toekomst van Roomburgpark denken, dan zien wij het volgende voor ons.

Sportief

Sport brengt mensen bij elkaar, zorgt voor plezier en draagt bij aan de gezondheid. Het zorgt voor een levendige wijk en voor sociale samenhang. Daarom is sport in de wijk ook een centraal onderdeel in de Leidse Sportnota 'Verleiden tot bewegen'.

Wij zien Nieuw Roomburgpark als een open wijk sportpark; een sportpark waar iedereen gebruik van kan maken. Zowel bewoners als scholen en buitenschoolse opvang. Zowel georganiseerde sporters (hockey, tennis, korfbal) als ongebonden sporters en 'bewegers' (wandelaars, bootcampers, fietsers). De faciliteiten liggen niet achter een hek dat op slot gaat, maar zijn voor het brede publiek toegankelijk.

Maatschappelijk

Een plek waar je naar toe gaat om te ontspannen en waar je deel uitmaakt van het sociale leven in de wijk. Waar je je vertrouwd voelt, bekenden ontmoet en tegelijk met nieuwe mensen en ideeën in aanraking komt. Nieuw Roomburgpark als een thuis buitenshuis.

De organisaties in het huidige park hebben allen een eigen gebouw, ingericht voor een specifiek doel en enkel toegankelijk voor de eigen gebruikers. Hoe mooi zou het zijn als

we deze clubhuizen samenvoegen en het een buurthuisfunctie krijgt? Je kunt dan – zoals in het Leidse Hout – een kop koffie drinken nadat je met je hond hebt gelopen. Of een klaverjasavond organiseren. Of als ZZP-er een plekje zoeken om te werken.

Groen

We wonen in een groene wijk, en dat willen we graag zo houden. Wij zien een park voor ons waar nadrukkelijk is gekozen voor meer biodiversiteit. Bosschages, water, bloemen en insecten. Met een pluktuin en een heempad richting Polderpark Cronesteyn. En natuurlijk zijn er door het hele park wandelpaden waar je heerlijk kunt wandelen.

Het klimaat en de watervraagstukken zullen de komende dertig jaar, naast de energieproblematiek (gasloos), veel aandacht krijgen. Het vergroten van het klimaatadaptief vermogen zien wij daarom als een belangrijk onderdeel van Nieuw Roomburgpark.

Autoluw

De auto is te gast in Nieuw Roomburgpark. Wij denken dat door een autoluwe omgeving te creëren de verkeers- en parkeerdruk in de wijk wordt verlaagd. Daarbij zorgt dit voor schonere lucht en minder lawaai. Door de parkingang voor auto's te verleggen naar de Kanaalweg, gecombineerd met ondergronds parkeren, maken we het gebied autoluw. Zo creëren we ruimte om te spelen, te sporten en ruimte voor groen. □

In het najaar gaat de Gemeente Leiden een haalbaarheidsonderzoek uitvoeren naar de vorming van een wijk sportpark in het Roomburgerpark. Als het park oneindig uitrekbaar zou zijn, dan zouden alle wensen van alle wijkbewoners daar gerealiseerd kunnen worden. Maar dat is nu eenmaal niet het geval. Dus er moeten keuzes gemaakt worden voor de toekomst. We vroegen twee belangengroepen naar hun beeld van de toekomst van het park.

Groen voor de toekomst

Is ons wijkpark perfect? Dat niet, maar we geven het wel een dikke 8. Wat moeten we doen om een 9 of een 10 te scoren? Hiervoor grijpen we graag terug op suggesties die gedaan zijn door wijkbewoners op onze website roomburgerpark.nl ("Uw bijdrage aan het haalbaarheidsonderzoek"). Bewoners stellen voor het park groener te maken en voorzieningen te treffen die beter aansluiten op de behoeften van de parkbezoekers. Ook gaan zij uitgebreid in op gedrag van bezoekers, dat bevordert dan wel tegengegaan moet worden.

Van sportpark naar wijk sportpark

Het sportpark is op dit moment de locatie waar georganiseerde sportbeoefening aangeboden wordt door de hockeyvereniging en tennisclub. Het sportpark vervult een belangrijke maatschappelijke functie en draagt bij aan de volksgezondheid.

Is er wat te verbeteren? Zeker. Het sportpark heeft nu een gesloten karakter en de clubs zijn relatief in zichzelf gekeerd. Wat moet er gebeuren om van het sportpark een wijk sportpark te maken?

Haal de hekken weg die het complex afsluiten en maak het toegankelijk voor de buurt. Zorg er voor dat qua verschijningsvorm de terreinen een groene uitstraling hebben met behulp van beplanting. Stel voorzieningen tijdens daluren open voor gebruik door buurtbewoners. De hockeyclub geeft hierin al het goede voorbeeld.

Kies voor een omvang en ambitie die passen bij de wijk. We weten dat de hockeyclub populair is in de hele stad, maar grootstedelijke ambities passen helaas niet op deze locatie. Probeer niet van het wijk sportpark een stadssportpark te maken.

Verbind wijkpark en wijk sportpark

Verbind wijkpark en wijk sportpark door de paden van beide parken op elkaar aan te sluiten. Zo kan de jogger eventueel in het wijk sportpark een groter rondje maken en kan de hockey-ouder in het wijkpark de drukte even ontvluchten. Vervang de clubkantines van beide sportclubs door 1 ontmoetingscentrum waarin de buurtbewoners zich welkom voelen. Denk qua uitstraling dan eerder aan een Engelse theetuin dan aan een Duitse bierkroeg. Maak plannen voor het park niet alleen, maar samen!

Tot slot

Wij horen dat de gemeente mooie stappen zet met de aanleg van 'tiny forests'. Onze oproep luidt: behoud allereerst ook ons 'Roomburg-forest'!

door Bert Stermerdink namens
Vrienden van het Roomburgerpark

Ons Roomburgerpark, wijkpark. Ons wijkpark is een oase van rust, ontspanning en recreatie voor onze buurt. Het zuivert onze lucht, verbetert onze waterhuishouding, verkoelt ons in de hitte, is mooi om naar te kijken, en huisvest vele planten- dieren- en vogelsoorten. Dit alles draagt bij aan ons welbevinden en onze gezondheid. Iedereen mag er van genieten op elk moment dat hij of zij dat wil.

foto's Rahadi Karmi

***Noot:** Het valt op dat de Vrienden van het Roomburgerpark spreken over Roomburgerpark en de leden van Nieuw Roomburgpark over Roomburgpark. Ook de gemeente gebruikt de beide spellingen door elkaar en spreekt soms ook weer over Park Roomburg. De redactie heeft daarom de spellingen laten staan zoals aangeleverd.*

Update dossiers

door Astrid van Eerden

Waarschijnlijk mede vanwege de zomerperiode, zijn er geen belangrijke ontwikkelingen te melden op het gebied van de bouwplannen aan de Van Vollenhovenkade en de Oppenheimstraat. Voor wat betreft het dossier 'Uitbreiding Stedelijk Gymnasium' is er feitelijk ook geen nieuwe informatie meer sinds de verlening van de omgevingsvergunning in april dit jaar en de daaropvolgende brief die de omwonenden van de school op 17 mei hebben ontvangen. Hierin is aangegeven dat het grootste knelpunt nu ligt in 'de aanzienlijk hogere kosten' ten opzichte van de eerdere inschatting van het uitbreidingsplan. Deze kosten blijken uit de aanbesteding. Hiervoor zou de gemeente – nogmaals- een aanvulling op het oorspronkelijk toegezegde bouwkrediet moeten toekennen, vanuit de gemeentelijke (onderwijs-)begroting. Naar verwachting komt hier pas in september/oktober meer duidelijkheid over. □

foto RobBeurse fotografie

door Hans van Turenhout

foto RobBeurse fotografie

Stand van zaken mogelijke herinrichting Roomburgpark

Hoe zat het ook alweer? De gemeenteraad van Leiden heeft in het door hem vastgestelde contourenplan buitensportaccommodaties opgenomen, dat de hockeyvereniging Roomburg moet worden verplaatst naar De Vliet. Dit paste ook in een eerder aangenomen raadsnotie dat in het Roomburgpark geen sportvelden mogen worden aangelegd. Op 28 september 2017 heeft de raad evenwel een motie aangenomen met als strekking, om met alle stakeholders uit het gebied gezamenlijk de haalbaarheid te onderzoeken van een open wijk sportpark Roomburg. Inmiddels is algehele verplaatsing van de hockeyvelden naar De Vliet vanwege de komst van een ijshal, niet meer mogelijk. De hockeyvereniging heeft behoefte aan uitbreiding en wil die uitbreiding in het Roomburgpark realiseren.

Ter voorbereiding op het overleg met de gemeente heeft de wijkvereniging drie sessies georganiseerd in de Vredeskerk met alle betrokkenen bij het Roomburgpark. Die sessies hebben geleid tot kennisuitwisseling en wederzijds begrip maar niet tot een plan dat draagvlak heeft bij alle partijen.

Op 2 juli jl. heeft de eerste bijeenkomst plaats gevonden onder regie van de gemeente. Deze bijeenkomst stond vooral in het teken van de samenstelling van de participatiewerkgroep. Deze werkgroep, onder leiding van een gemeentelijke projectleider, gaat input geven bij de totstandkoming van het haalbaarheids-onderzoek zoals door de raad gewenst.

Op maandag 17 september a.s. vindt de eerste bijeenkomst plaats onder regie van de gemeente in de Vredeskerk. Het bestuur van de wijkvereniging vindt zowel de groenbeleving als de sport- en spelvoorzieningen belangrijke waarden die gehandhaafd moeten worden op het huidige niveau. Er moet wat het bestuur betreft een goede balans zijn tussen deze waarden en het bestuur zal tijdens de overleggen met de gemeente met name die balans naar voren brengen, als belangrijke voorwaarde bij een eventuele herinrichting van het gebied. Het is de bedoeling dat het haalbaarheids-onderzoek ook ingaat op de bestaande ontwikkellocaties aan de Oppenheimstraat en de Van Vollenhovenkade/terrein Lorentzschool.

Vanuit het bestuur van de wijkvereniging, houden we u op de hoogte. □

VERENIGING PROFESSOREN- EN BURGEMEESTERSWIJK

De Goejestraat 31 - 2313 NT Leiden
KvK 40448253

Regine Scholten (voorzitter)

Van den Brandelerskade 9 - 2313 GV Leiden
Tel.: 06 - 24 339 675

E-mail: voorzitter@profburgwijk.nl

Joop van Pijkeren (secretaris)

De Goejestraat 31 - 2313 NT Leiden
Tel.: 06 - 48 264 522

E-mail: secretaris@profburgwijk.nl

Karin Jansen (penningmeester)

Van 't Hoffstraat 48 - 2313 GP Leiden
Tel.: 06 - 81 464 343

E-mail: penningmeester@profburgwijk.nl

Monica Wigman (bestuurslid)

De Gijselaarstraat 5 - 2313 JW Leiden
Tel.: 06 - 345 297 88

E-mail: communicatie@profburgwijk.nl

Astrid van Eerden (bestuurslid)

Burggravenlaan 42 - 2313 HW Leiden
Tel.: 514 86 72

E-mail: astrid.van.eerden@profburgwijk.nl

Hans Turenhout (bestuurslid)

Tiboel Siegenbeekstraat 19 - 2313 HA Leiden
Tel.: 06 - 10 924 138

E-mail: hans.turenhout@profburgwijk.nl

WIJKKRANT

Monica Wigman (hoofdredacteur)

Tel.: 06 - 345 297 88

E-mail: redactie@profburgwijk.nl

Agnes van Lierop (advertenties)

Tel.: 512 67 74

E-mail: advertentie@profburgwijk.nl

OUDERCONTACT Profburgwijk

Tel.: 06 - 577 02 80

E-mail: info@oudercontactprofburgwijk.nl

POLITIE

Bureau Zuid

Vijf Meilaan 153b - 2321 RK Leiden
Tel.: 0900 - 8844

RELIGIE

Oud-Katholieke kerk

Cronsteinkade 2 - 2313 GX Leiden
Pastoor: Helen Gaasbeek
Tel.: 240 1739 - www.leiden.okkn.nl

R.K. Petrusparochie

Lammenschansweg 40A
Pastoor J. Smith
Lorentzkade 16a - 2313 GB Leiden
Tel.: 512 19 12

Protestantse Kerk Nederland

Vredeskerk - Predikant: dr. G.J. Venema
Van Vollenhovenkade 24 - 2313 GG Leiden
Tel.: 514 23 17

SCHOLEN

Smallsteps Peuterpalet

Oppenheimstraat 4b - 2313 JE Leiden
Tel.: 516 04 44

Smallsteps Basisbende

Oppenheimstraat 2-8a - 2313 JE Leiden
Tel.: 512 40 45

Peuterspeelzaal De Glijbaan

Burggravenlaan 17a - 2313 HM Leiden
Tel.: 088 - 304 30 53 + ♣

Peuterspeelzaal de Kleine Urt

Van Vollenhovenkade 15 - 2313 GG Leiden
Tel.: 088-304 30 56 + ♣

Peuterspeelzaal Olleke Bolleke

Oppenheimstraat 2 - 2313 JE Leiden
Tel.: 088 - 304 30 64.

♣Klantenservice SPL: 088 - 304 30 43

(van 9.00 tot 16.00 uur) -

E-mail: klantenservice@splopvang.nl

Stichting 't Kasteel

Buitenschoolse opvang

Sportpark Roomburg - Tel.: 513 54 74

CompaNanny

Burggravenlaan 250 - 2313 JB Leiden
Tel.: 207 37 04

Bonaventuracollege

Burggravenlaan 2 - 2313 HV Leiden
Tel.: 566 01 66

Stedelijk Gymnasium

Fruinlaan 15 - 2313 EP Leiden
Tel.: 512 13 65

Lorentzschool

Van Vollenhovenkade 19 - 2313 GG Leiden
Tel.: 514 17 77

Basisschool Joppensz

Van Vollenhovenkade 15 - 2313 GG Leiden
Telefoon: 513 09 58

Katholieke Basisschool Sint Joseph

Oppenheimstraat 8 - 2313 JE Leiden
Tel.: 513 22 63

SPEELTUIN

De Speelschans

Van Vollenhovenkade 22
Secretaris: Eelco Baks - 2313 GG Leiden
E-mail: info@despeelschans.nl

SPORTCLUBS

Hockey - LHC Roomburg

Sportpark Roomburg
Postbus 11077 - 2301 EB Leiden
Tel.: 513 22 25

Korfbal - LKV Sporting Trigon

Zoeterwoudsesingel 50 - 2313 EK Leiden
Tel.: 514 27 88

Tennis - TC Roomburg

Tennispark Roomburg
Tel.: 531 67 50

RK Gymnastiek- en Volleybalvereniging

Groen-Wit

Tel.: 514 91 27 - E-mail: info@groenwit.nl
www.groen-wit.nl

Gymnastiekvereniging

Nieuw Brunhilde

Tel.: 521 53 08
www.nieuwbrunhilde.nl

Chr. Gymnastiekvereniging D.O.S.

Tel.: 589 40 93 - www.dos-leiden.nl

VRIJETIJD

Leeskring Profburgwijk

Tel.: 512 67 74

De Tweede Kring

Carolien Polderman
Tel.: 514 42 95

Mini-biebs in de wijk

Franchimontlaan,
De Gijselaarstraat, Scholtenstraat,
Van Bemmelenstraat, Speeltuin
't Kasteel, Jongerenbieb,
Zoeterwoudsesingel 91a

WIJKBEHEER

Servicepunt Woonomgeving

Tel.: 071 - 516 5501,
ma. t/m vr. van 7.30 - 17.00 u.
Bezoekadr.: Admiraal Banckertweg 15,
ma. t/m vr. van 7.30 - 17.00 u.
E-mail: woonomgeving@leiden.nl

WONEN

Woningstichting Ons Doel

Rijnsburgersingel 60
2316 XX Leiden
Postbus 569 - 2300 AN Leiden
Tel.: 522 20 25

ZORG

Radius

Dienstencentrum Zuidoost
Professorenpad 1 - 2313 TA Leiden
Tel.: 707 42 00 - www.radiuswelzijn.nl

Maatschappelijk werk

Kwadraad

Haagweg 47 - 2321 AC Leiden
Tel.: 088 - 900 40 00

Verzorgingscentrum

Lorentzhof

Lorentzhof 1 - 2313 GA Leiden
Tel.: 514 95 95 - www.libertasleiden.nl

Buurtzorg Nederland

team Leiden

Raamsteeg 2
(t/o de St. Jacobsgracht)
2311 PL Leiden
06 - 122 025 11

Tjep's digital agency

Het internetbureau waar je zo even naar binnenloopt.

Natuurlijk voor een mooie website of briljante webshop.

Maar ook voor andere slimme, online oplossingen.

We zijn benieuwd naar jouw wensen. Koffie?

071 240 89 80 | 0611 296 227
www.tjeps.com | info@tjeps.com | Thorbeckestraat 54

HARDLOOPTRAININGEN
PERSONALTRAININGEN
CORE STABILITYTRAININGEN
VOEDINGSADVIES

**VAKANTIEKILO'S
KWIJT RAKEN?**
KOM TRAINEN BIJ B-FIT LEIDEN!

Kijk op b-fitleiden.nl voor meer info en meld je aan voor een gratis proefles core & stability- of hardlooptraining!

B-FIT LEIDEN

EEN BETROKKEN PRAKTIJK VOOR IEDERE PATIËNT

Huisartsen Centrum Roodenburg is uw huisartsencentrum in Leiden, met een jong, toegankelijk team. Op zoek naar iemand die de serieuze vragen bespreekt, maar waar u ook voor kleine verrichtingen terecht kunt?

Meld u aan via www.huisartsenroodenburg.nl

Roodenburgerstraat 1A 2313 HH Leiden

altijd voorhanden

klusservice

Voor alle (kleine) klussen in en om het huis

U kunt bij ons terecht voor het verhelpen van lekkende kranen, ophangen van schilderijen, gordijnen en lampen, stellen of maken van kasten, plaatsen van wandbeugels, drempelovergangen, vernieuwen van kitranden, voegen, behangen, schilderen.... en nog veel meer!!

Meer informatie vindt u op www.altijdvoorhanden.nl

Tot ziens, Karin en Kees van Belle

Kernstraat 17A | 2313 EV Leiden
06 24712935 | info@altijdvoorhanden.nl

Garage Peter

- Apk
- Onderhoud
- Reparaties

Al meer dan 35 jaar een betrouwbaar en betaalbaar adres voor alle reparatie werkzaamheden aan uw auto

Gerestraat2 / 2311 NW Leiden
071-5143050 / 06-17421125
www.garagepeterleiden.nl

Colofon

De Wijkkrant is een uitgave van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk te Leiden.

Hoofredactie: Monica Wigman

(Eind)redactie: Renée Gravelotte, Maaïke Botden en Monica Wigman

Berichten voor de wijkkrant: redactie@profburgwijk.nl

Webmaster: Rob Beurse en Marijke Boter

Website: www.profburgwijk.nl

Berichten voor de website: webmaster@profburgwijk.nl

Ontwerp, layout en intermediair: www.beau-design.nl (06 - 5360 95 90). Oplage: 3.750 ex.

Wijkkrant 72 komt uit in december 2018.

Deadline kopij: 9 november 2018.

A.G. Tuinen

5% korting bij volledige aanleg of renovatie van uw tuin

10% korting op het maandelijks onderhoud van uw tuin

UW WIJKHOVENIER

Professoren- en Burgemeesterswijk

Voor voorjaars- en/of najaarssnoei, tuinadvies, onderhoud, aanleg, renovatie of beplanten van uw tuin.

Bij A.G. Tuinen bent u op het juiste adres. Bel of stuur een e-mail voor een vrijblijvende afspraak.

T | 06 - 46124214
W | www.ag-tuinen.nl
E | info@ag-tuinen.nl

**De herenhuizen
langs de
Zoeterwoudsesingel
stralen in de
avond sereen hun
statigheid uit,
vergroot door de
weerspiegeling
in het water.**